

به نام خداوند بخشنده مهربان

سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است.

آن بخشنده مهربان.

خداوند روز جزا.

[خداوندا] تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می خواهیم.

ما را بر راه راست استوار بدار.

راه کسانی که آنان را نواخته‌ای، نه آنان که از نظر انداخته‌ای، و نه گمراهان.

به نام خداوند بخشنده مهربان

الم [الف. لام. میم].

این کتاب است که شك در آن روا نیست [که] راهنمای پرهیزگاران است.

همان کسانی که به غیب ایمان دارند و نماز را برپا می‌دارند و از آنچه روزیشان داده‌ایم، انفاق می‌کنند.

و کسانی که به آنچه بر تو نازل شده است و آنچه پیش از تو فرو فرستاده شده است، ایمان دارند و هم آنان به آخرت

یقین دارند.

اینان از جانب پروردگارشان از هدایتی برخوردارند و هم اینانند که رستگارند.

برای کافران یکسان است چه هشدارشان بدهی چه هشدارشان ندهی، ایمان نمی‌آورند.

خداوند بر دلها و بر گوشه‌هایشان مهر نهاده است، و بر دیدگانشان پرده‌ای است و آنان عذابی بزرگ [در پیش] دارند.

و کسانی از مردم هستند که می گویند به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده ایم، ولی آنان مؤمن نیستند.

می خواهند به خداوند و مؤمنان نیرنگ بزنند، در حالی که جز به خودشان نیرنگ نمی زنند، و نمی دانند.

در دل‌هایشان بیماری ای هست و خداوند بر بیماریشان بیفزاید، و به کیفر دروغی که می گفتند عذابى دردناك [در پیش] دارند.

و چون به آنان گفته شود در [این] سرزمین فساد نکنید، گویند ما که اهل اصلاحیم.

بدانید که ایشان اهل فسادند، ولی خود نمی دانند.

و چون به ایشان گفته شود چنانکه [سایر] مردم ایمان آورده اند، [شما هم] ایمان آورید، گویند آیا ما هم مانند کم خردان ایمان بیاوریم؟ بدانید که خودشان کم خردند، ولی نمی دانند.

و چون با مؤمنان روبه رو شوند، گویند ایمان آورده ایم، و چون با پیشوایان خویش تنها شوند، گویند ما با شما هستیم، ما فقط ریشخند می کنیم.

خداوند ریشخندشان می کند و در طغیانشان سرگشته می دارد.

اینان کسانی هستند که گمراهی را به بهای راهیابی خریدند، ولی سودای آنان سودی نکرد، و راهیاب نشدند.

داستان ایشان همچون داستان کسانی است که آتشی افروختند، و چون پیرامونشان را روشن کرد [بناگاه] خداوند نورشان را خاموش کرد، و آنان را در تاریکی ای که [چیزی را] نمی بینند رهایشان ساخت.

ناشنوا و گنگ و نابینا هستند و به راه نمی آیند.

یا چون [گرفتاران در] بارانی سخت که از آسمان می بارد [و] همراه با تاریکی و رعد و برق است. از بیم مرگباری

صاعقه‌ها انگشتانشان را در گوشه‌هایشان می‌کنند، و خداوند بر کافران چیره است.

نزدیک است که برق [نور] چشمانشان را برباید. هرگاه که [برق راهشان را] روشن کند، در پرتو آن پیش روند، و چون

[راهشان را] تاریک کند، بایستند و خداوند اگر می‌خواست شنوایی و بینایی‌شان را از بین می‌برد چرا که خداوند بر هر

کاری تواناست.

ای مردم پروردگارتان را که شما و پیشینیانتان را آفریده است، بپرستید، تا در امان مانید.

آنکه زمین را [همچون] زیرانداز و آسمان را [همچون] سرپناه شما کرد، و از آسمان آبی فرو فرستاد، آنگاه بدان [انواع]

میوه‌ها برای روزی شما برآورد؛ پس آگاهانه برای او هم‌تا نیاورید.

و اگر از آنچه بر بنده خویش فرو فرستاده‌ایم، شك دارید، اگر راست می‌گویید سوره‌ای همانند آن بیاورید و از یاورانتان

در برابر خداوند، یاری بخواهید.

ولی اگر چنین نکردید - که هرگز نخواهید کرد - از آتشی که هیزم آن انسان و سنگهاست [و] برای کافران آماده شده است،

بپرهیزید.

و به کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، نوید بده که ایشان را بوستانهایی است که در فرودست آن

جویباران جاری است؛ هرگاه از میوه‌های آن روزی یابند، گویند این همان است که پیشترها از آن بهره‌مند بودیم؛ و

برایشان همانند آن آورده شود؛ و در آنجا جفتهای پاکیزه دارند؛ و هم در آنجا جاویدانند.

خداوند پروا ندارد که به پشه و فراتر [یا فروتر] از آن مثل زند، آنگاه مؤمنان می‌دانند که آن [مثل] راست و درست است

[و] از سوی پروردگارشان است؛ ولی کافران می‌گویند خداوند از این مثل چه می‌خواهد؟ [بدینسان] بسیاری را بدان

گمراه و بسیاری را راهنمایی می کند، ولی جز نافرمانان کسی را بدان بیراه نمی گرداند.

همان کسانی که پیمان الهی را پس از بستنش می شکنند، و آنچه خداوند به پیوستن آن فرمان داده است، می گسلند، و در

زمین فساد می کنند، اینان زیانکارند.

چگونه به خداوند کفر می ورزید، حال آنکه بیجان بودید و [او] به شما جان بخشید، سپس شما را می میراند و دوباره زنده

می کند، آنگاه به سویش بازگردانده می شوید.

او کسی است که آنچه در زمین است همه را برای شما آفرید، سپس به [آفرینش] آسمان پرداخت، آنها را [به هیأت] هفت

آسمان استوار کرد و او به هر چیزی داناست.

و چون پروردگارت به فرشتگان گفت من گمارنده جانشینی در زمینم، گفتند آیا کسی را در آن می گماری که در آن فساد

می کند و خونها می ریزد، حال آنکه ما شاکرانه تو را نیایش می کنیم و تو را به پاکی یاد می کنیم؛ فرمود من چیزی می دانم

که شما نمی دانید.

و همه نامها را به آدم آموخت، سپس آنها را بر فرشتگان عرضه داشت و گفت اگر راست می گوید به من از نامهای ایشان

خبر دهید.

گفتند پاکا که تویی، ما دانشی نداریم جز آنچه به ما آموخته ای، تو دانای فرزانه ای.

فرمود ای آدم آنان را از نامهایشان خبر ده؛ و چون از نامهایشان خبرشان داد، فرمود آیا به شما نگفتم که من ناپیدای آسمانها

و زمین را می دانم و آنچه را آشکار می دارید و آنچه را پنهان می داشتید می دانم.

و چنین بود که به فرشتگان گفتیم بر آدم سجده برید، آنگاه همه سجده بردند جز ابلیس که سرکشید و کبر ورزید و از

کافران شد.

و گفتیم ای آدم تو و همسرت در بهشت بیارامید و از [نعمتهای] آن از هر جا که خواستید به خوشی و فراوانی بخورید، ولی به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید شد.

سپس شیطان آنان را به لغزش کشانید و از جایی که بودند آوارهشان کرد؛ و گفتیم پایین روید- برخی دشمن برخی دیگر- و در روی زمین تا وقت معین آرامشگاه و بهره‌مندی دارید.

آنگاه آدم کلماتی از پروردگارش فراگرفت و [خداوند] از او درگذشت، چه او توبه‌پذیر مهربان است.

گفتیم همه از آن [بهشت] پایین روید، آنگاه اگر رهنمودی از من برای شما آمد، کسانی که از رهنمودم پیروی کنند، بیمی بر ایشان نیست و اندوهگین نگردند.

و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را دروغ انگاشتند، دوزخی‌اند و جاودانه در آنند.

ای بنی اسرائیل آن نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم یاد کنید و به پیمان من وفا کنید تا به پیمان خود با شما وفا کنم و تنها از من بترسید.

و به آنچه همخوان کتاب شما نازل کرده‌ام ایمان بیاورید و نخستین منکر آن نباشید؛ و آیات مرا به بهای ناچیز نفروشید و تنها از من پروا کنید.

و حق را به باطل میامیزید و دیده و دانسته حق را پنهان نکنید.

و نماز را برپا دارید و زکات را پردازید و با نمازگزاران نماز کنید.

آیا مردم را به نیکی فرمان می‌دهید و خودتان را فراموش می‌کنید؟ حال آنکه کتاب [تورات] می‌خوانید، مگر

نمی‌اندیشید؟

و از صبر [روزه] و نماز یاری بجوید و آن [نماز] جز بر فروتنان گران می آید.

همان کسانی که یقین دارند به لقای پروردگارشان می رسند و بازگردنده به سوی او هستند.

ای بنی اسرائیل آن نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان [همزمانتان] برتری بخشیدم، یاد کنید.

و از روزی بترسید که کسی به داد کسی نرسد و از کسی شفاعتی پذیرفته نشود و از او بدل و بلاگردانی گرفته نشود و

آنان یاری نیابند..

All right reserved-seyed mehdi moosavian

و یاد کنید که شما را از آل فرعون رهانیدیم که عذابی سخت را به شما می چشانیدند، پسرانتان را می کشتند و دخترانتان را

[برای کنیزی] زنده نگاه می داشتند؛ و در آن آزمونی بزرگ از سوی پروردگارتان بود.

و یاد کنید که دریا را برای شما شکافتیم و شما را رهانیدیم و آل فرعون را غرق کردیم و شما نظاره می کردید.

و یاد کنید که با موسی چهل شب وعده گذاشته بودیم، آنگاه شما در غیاب او گوساله را بیدادگرانه به پرستش گرفتید.

آنگاه پس از آن از شما درگذشتیم تا سپاس بگزارید.

و یاد کنید که به موسی کتاب آسمانی و فرقان دادیم تا به راه آید.

و یاد کنید که موسی به قومش گفت ای قوم من، شما با گوساله پرستی بر خودتان ستم کرده اید، اینک به درگاه

آفریدگارتان توبه کنید و خودتان را بکشید، که این در نزد آفریدگارتان برای شما بهتر است؛ آنگاه [که چنین کردید،

خداوند] از شما درگذشت؛ چرا که او توبه پذیر مهربان است.

و یاد کنید که گفتید ای موسی ما [سخن] تو را باور نمی کنیم مگر آنکه خداوند را آشکارا ببینیم، آنگاه [به چشم خود]

دیدید که صاعقه بر شما فرود آمد.

آنگاه پس از مردنتان، شما را [دیگر بار] زنده کردیم، تا سپاس بگزارید.

و ابر را سایبان شما گرداندیم و برایتان من و سلوی فرو فرستادیم [و گفتیم] از پاکیزه‌های آنچه به شما بخشیده‌ایم

بخورید؛ و بر ما ستم نکردند، بلکه بر خویشتن ستم می‌کردند.

و یاد کنید که گفتیم به این شهر درآید و هرگونه که خواستید به خوشی و فراوانی از [نعمتهای] آن بخورید و از آن دروازه

فروتانه وارد شوید [و برای عذرخواهی] حطه بگویید، تا گناهان شما را ببخشیم، و پاداش نیکوکاران را خواهیم افزود.

آنگاه ستمکاران سخن را به چیزی جز آنچه به آنان گفته شده بود، تبدیل کردند، پس بر سر ستمکاران به کیفر نافرمانیشان

عذابی از آسمان فرو فرستادیم.

و چون موسی برای قومش در طلب آب برآمد، به او گفتیم با عصایت به آن سنگ بزن، آنگاه از آن دوازده چشمه شکافت

[و هر گروهی [از اسباب] آبشخور خود را شناختند؛ [گفتیم] از روزی خداوند بخورید و بیاشامید، و در این سرزمین فتنه

و فساد برپا نکنید.

و چنین بود که گفتید ای موسی هرگز تاب تحمل يك خوراك تنها را نداریم، پس از پروردگارت بخواه تا برای ما از آنچه

زمین می‌رویاند از [جمله] سبزی، و خیار، و سیر و عدس و پیاز برآورد. [موسی] گفت آیا چیزی را که پست تر است

جانشین چیزی می‌کنید که بهتر است؟ به شهری درآید که [در آنجا] آنچه خواستید فراهم است؛ و دچار خواری و ناداری

شدند و سزاوار خشم الهی گردیدند، چرا که آیات الهی را انکار می‌کردند و پیامبران را به ناحق می‌کشتند؛ این از آن روی

بود که سرکشی می‌کردند و از حد درمی‌گذشتند.

از مؤمنان و یهودیان و مسیحیان و صابئین، کسانی که به خداوند و روز بازپسین ایمان آورده و نیکوکاری کرده باشد،

پاداششان نزد پروردگارشان است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می شوند.

و یاد کنید که از شما پیمان گرفتیم و [کوه] طور را بر فراز شما برافراشتیم [و گفتیم] آنچه به شما داده‌ایم به جد و جهد

بگیرید و آنچه در آن هست به خاطر بسپارید، باشد که پروا کنید.

آنگاه، پس از آن روی گردانید؛ و اگر بخشش و رحمت الهی در حق شما نبود، از زیانکاران می شدید.

کسانی از خودتان را که در سبت (شنبه) بی‌روشی کردند خوب می‌شناسید، که به ایشان گفتیم بوزینگان مطرود باشید.

آنگاه این [پدیده] را مایه عبرت مردم حال و آینده و پندآموز پرهیزگاران ساختیم.

و چون موسی به قومش گفت خداوند به شما دستور می‌دهد که ماده‌گاو بی‌کشید، گفتند آیا ما را ریشخند می‌کنی؟ گفت

پناه بر خدا می‌برم که [مبادا] از نادانان باشم.

گفتند از پروردگارت برای ما بخواه تا چون و چند آن گاو را بر ما روشن کند؛ گفت او می‌فرماید آن گاو است نه پیر و

نه جوان، میانسال بینابین؛ پس آنچه دستور یافته‌اید انجام دهید.

گفتند از پروردگارت بخواه برای ما روشن کند که رنگ آن چیست؛ گفت او می‌فرماید آن گاو است زرد، که رنگش زرد

روشن است [و] بینندگان را شاد می‌کند.

گفتند از پروردگارت بخواه تا برای ما روشن کند که آن چگونه است [چون و چند] این گاو بر ما مشتبه شده است و ما

اگر خدا بخواهد راهیاب خواهیم شد.

گفت او می‌فرماید آن گاو است که نه رام [و کاری] است که زمین را شیار کند و نه کشت‌زار را آبیاری کند، تندرست و

یک‌رنگ. گفتند اینک سخن درست آوردی. سپس آن را کشتند و نزدیک بود که این کار را نکنند.

و یاد کنید که چون کسی را کشتید و در باره او به ستیزه پرداختید [و به گردن همدیگر انداختید] و خداوند آشکارکننده

چیزی است که پنهان می‌ساختید.

آنگاه گفتیم بخشی از بدن گاو را به او [بدن آن کشته] بزئید [تا زنده شود و] خداوند این چنین مردگان را زنده می‌کند و معجزات خویش را به شما می‌نمایاند تا ببیندیشید.

سپس دل‌هایتان پس از آن سخت شد، همانند سنگ، یا از آن سخت‌تر، حال آنکه از بعضی از سنگها جویباران می‌شکافد و بعضی از آنهاست که می‌شکند و آب از آنها بیرون می‌آید و بعضی از آنهاست که از خشیت الهی [از کوه] فرو می‌افتد و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست.

[ای مؤمنان] آیا امید دارید که [یهودیان] به [حقانیت] شما ایمان آورند، حال آنکه گروهی از آنان کلام الهی را می‌شنیدند و پس از آنکه آن را درمی‌یافتند آگاهانه دگرگونش می‌ساختند.

و چون با مؤمنان رو به رو شوند گویند ایمان آورده‌ایم و چون با همدیگر تنها شوند گویند آیا آنچه خدا بر شما آشکار کرده است، با آنان در میان می‌گذارید، تا در پیشگاه خداوند با آن بر شما حجت آورند، آیا اندیشه نمی‌کنید؟

آیا نمی‌دانند که خداوند آنچه پنهان و آنچه آشکار می‌دارند می‌داند؟

و از آنان بیسوادانی هستند که کتاب آسمانی [تورات] را جز با قرائتی طوطی‌وار [و لقلقه زبان] نمی‌دانند و جز پندار نمی‌بافند.

پس وای بر کسانی که [اینگونه] کتاب را به دست خویش می‌نویسند [و] سپس برای آنکه آن را به بهای ناچیزی بفروشند می‌گویند این از نزد خداوند است؛ وای بر آنان از آنچه به دست خویش نوشته‌اند و وای بر آنان از آنچه به دست می‌آورند.

و گویند آتش دوزخ جز چند روز اندک‌شمار به ما نمی‌رسد، بگو آیا از خدا پیمان گرفته‌اید - که البته خداوند خلف وعده

نخواهد کرد- یا چیزی را که نمی‌دانید [به دروغ] به خدا نسبت می‌دهید؟

آری کسانی که بدی کنند و گناهشان بر آنان چیره شود، آنان دوزخی‌اند و در آن جاودانه می‌مانند.

و کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، آنان بهشتی‌اند و جاودانه در آن ماندگارند.

و یاد کنید که از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم که جز خداوند را نپرستید و به پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان

نیکی کنید و با مردم به زبان خوش سخن بگویید و نماز را بر پا دارید و زکات را بپردازید، سپس جز اندکی از شما [بقیه]

سر بر تافته و رویگردان شدید.

و یاد کنید که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر را نریزید و یکدیگر را از خانه و کاشانه تان نرانید، آنگاه دیده و دانسته

گردن نهادید.

[ولی] باز همین شما هستید که همدیگر را می‌کشید و گروهی از خودتان را از خانه و کاشانه‌شان می‌رانید [و] به گناه و

ستمگری در برابر آنان همدست می‌شوید و چون کسانی از شما اسیر می‌شوند آنان را [بر وفق حکم تورات] باز می‌خرید،

حال آنکه راندن [و کشتن] آنان بر شما حرام است. آیا به بخشی از کتاب [در باب بازخرید اسیران] ایمان می‌آورید، و به

بخشی دیگر [در باب تحریم کشتار] ایمان نمی‌آورید؟ کیفر کسی از شما که چنین کند چیست جز خفت و خواری در

زندگانی دنیا، و در روز قیامت ایشان را به سخت‌ترین عذابها باز برند و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست.

اینان کسانی هستند که زندگانی دنیا را به بهای آخرت خریدند؛ از این روی عذاب آنها کاسته نشود و یاری نیابند.

و به موسی کتاب آسمانی دادیم و از پی او پیامبران فرستادیم؛ و معجزات آشکاری به عیسی بن مریم بخشیدیم و او را به

روح القدس یاری دادیم؛ پس چرا هر گاه که پیامبری احکامی بر خلاف دلخواه شما برایتان آورد، سرکشی کردید، و

گروهی را دروغگو انگاشتید و گروهی را کشتید؟

و گفتند دل‌های ما در پوشش است، [چنین نیست] بلکه خداوند به کیفر کفرشان ایشان را لعنت کرده است، از این روی اندکی ایمان می‌آورند.

و آنگاه که کتابی از سوی خداوند برای آنان آمد که همخوان با کتابشان بود، با آنکه پیش از آن در برابر کافران [از فرارسیدن پیامبر اسلام و قرآن] یاری می‌جستند، چون آنچه [از پیش] می‌شناختند به نزدشان آمد، آن را انکار کردند، و لعنت الهی بر کافران است.

بدا بدانچه آن را به جان خریدند که آنچه خدا فرستاده بود از این رشک که [چرا] خداوند فضل خویش را بر هر کس از بندگانش که بخواهد ارزانی می‌دارد، انکار کردند؛ پس سزاوار خشم اندر خشم شدند و کافران عذابی خفت‌بار [در پیش] دارند.

و چون به ایشان گفته شود به آنچه خداوند فرو فرستاده است [قرآن] ایمان آورید، گویند به آنچه بر [پیامبر] خودمان نازل شده است ایمان می‌آوریم، و جز آن را انکار می‌کنند، حال آنکه آن [کتاب] حق و همخوان کتاب آنهاست، بگو اگر مؤمن بودید پس چرا پیامبران الهی را در گذشته می‌کشتید؟

و موسی آن معجزات روشن را برای شما آورد، سپس در غیاب او شما بیدادگرانه گوساله پرستی کردید.

و یاد کنید که از شما پیمان گرفتیم و [کوه] طور را بر فراز شما برافراشتیم [و گفتیم] آنچه به شما داده‌ایم، به جد و جهد بگیرید و گوش شنوا داشته باشید؛ گفتند شنیدیم و [در دل گفتند]: نپذیرفتیم [و نشنیده گرفتیم] و بر اثر کفرشان مهر

گوساله در دلشان سرشته شد؛ بگو اگر مؤمن باشید چه بد است آنچه «ایمان» شما به آن فرمان می‌دهد.

بگو اگر راست می‌گویید که به حکم الهی سرای آخرت از میان همه مردم ویژه شماسست، آرزوی مرگ کنید.

و به خاطر کارهایی که کرده‌اند هرگز آن را آرزو نخواهند کرد، و خداوند به [احوال] ستمگران داناست.

و آنان را آزمندترین مردم - و نیز مشرکان - به زندگانی دنیا می‌یابی، هر يك از آنان خوش دارد که کاش هزار سال عمر

دهندش، ولی این عمر یافتن، دور دارنده او از عذاب نیست، و خداوند به آنچه می‌کنند بیناست.

بگو هر کس دشمن جبرئیل باشد [بداند] که جبرئیل آن را به دستور الهی بر دل تو نازل کرده است [و آن] همخوان

کتابهایی است که پیشاپیش آن است و راهنما و مژده بخش مؤمنان است.

کسی که دشمن خداوند و فرشتگان او و پیامبرانش و جبرئیل و میکائیل باشد [کافر است] و خداوند دشمن کافران است.

و به راستی بر تو آیات روشنگری فرو فرستاده‌ایم، و جز نافرمانان کسی به آنها انکار نمی‌ورزد.

چرا هرگاه پیمانی بستند گروهی از آنان آن را شکستند، آری بیشتر آنان ایمان ندارند.

و چون پیامبری از سوی خداوند به نزد ایشان آمد که گواهی دهنده بر [حقانیت] کتابشان بود، گروهی از اهل کتاب،

کتاب الهی را به پشت سر افکندند، گویی [حقیقت را] نمی‌دانند.

و از آنچه شیاطین در روزگار فرمانروایی سلیمان می‌خواندند، پیروی کردند. و سلیمان [به سحر پرداخت و] کفر نورزید،

ولی شیاطین کفر ورزیدند. آنان به مردم سحر می‌آموختند و نیز از آنچه بر دو فرشته هاروت و ماروت در بابل نازل شده

بود. این دو به هیچ کس چیزی نمی‌آموختند مگر آنکه می‌گفتند ما مایه آزمونیم پس [با به کار بستن سحر] کافر مشو. اما

[مردمان] از آنها چیزی می‌آموختند که با آن بین مرد و زنش جدایی افکندند، و البته به کسی زیان‌رسان نبودند مگر به اذن

الهی؛ و چیزی می‌آموختند که به ایشان زیان می‌رساند و سودی برایشان نداشت؛ و به خوبی می‌دانستند که هر کس

خریدار آن باشد در آخرت بهره‌ای ندارد و - اگر می‌دانستند - بد چیزی را به جان خریده بودند.

هرگاه آنان ایمان آورده و پارسایی ورزیده بودند - اگر می دانستند - پاداش الهی بهتر بود.

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نگوئید «راعنا» و بگوئید «انظرنا» و گوش شنوا داشته باشید و کافران عذابى دردناك [در پیش] دارند.

کسانی از اهل کتاب که کفر ورزیده‌اند و همچنین مشرکان خوش ندارند که از سوی پروردگارتان خیری بر شما نازل گردد، و خداوند هر کس را بخواهد مشمول رحمت خویش می‌گرداند، و خداوند دارای بخشش بیکران است.

هر آیه‌ای را که نسخ کنیم یا آن را فروگذاریم، بهتر از آن یا همانندش را در میان آوریم، آیا نمی‌دانی که خداوند بر هر کاری تواناست.

آیا نمی‌دانی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است و شما را جز خداوند، سرور و یاورى نیست؟

آیا می‌خواهید از پیامبرتان درخواستهایی بکنید، همچنانکه پیشترها از موسی درخواست شد؟ و هر کس کفر را جانشین ایمان سازد، به راستی که از راه راست گمراه شده است.

بسیاری از اهل کتاب، با آنکه حق برایشان آشکار شده است، به انگیزه رشکی که در دل دارند، خوش دارند که شما را پس از ایمانتان کافر گردانند؛ بگذارید و بگذرید تا خداوند فرمان خویش را به میان آورد؛ آری خداوند بر هر کاری تواناست.

و نماز را بر پا دارید و زکات را پردازید و هر خیری پیشاپیش برای [ذخیره آخرت] خویش بفرستید [پاداش] آن را نزد خداوند خواهید یافت، خداوند به آنچه می‌کنید بیناست.

و گفتند هرگز هیچ کس به بهشت نمی‌رود مگر آنکه یهودی یا مسیحی باشد، این [از] آرزوهای آنان است، بگو اگر راست می‌گوئید برهانتان را بیاورید.

حق این است که هر کس روی دل به سوی خدا نهد و نیکوکار باشد پاداشش نزد پروردگارش [محفوظ] است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می شوند.

یهودیان گفتند که مسیحیان بر حق نیستند، و مسیحیان گفتند یهودیان بر حق نیستند، حال آنکه آنان کتاب آسمانی را می خوانند؛ کسانی هم که [از حق] چیزی نمی دانند سخنی همانند سخن ایشان گفتند، سرانجام خداوند در روز قیامت، در آنچه در آن اختلاف داشتند بینشان داوری خواهد کرد.

All right reserved-seyed mehdi moosavian

و کیست ستمکارتر از کسی که نگذارد نام خداوند در مساجد یاد شود، و در ویرانی آن بکوشد؛ آنان را نسزد جز اینکه ترسان-لرزان پا به درون آنها بگذارند؛ در دنیا خفت و خواری و در آخرت عذابی بزرگ [در پیش] دارند. مشرق و مغرب خدای راست، پس به هر جا روی آورید، رو به سوی خداوند است، بیگمان خدا گشایشگر داناست. و گفتند خداوند فرزندی برگزیده است؛ او منزه است؛ بلکه هر آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و همه سر به راه او هستند.

نو پدیدآورنده آسمانها و زمین است، و چون به کاری اراده کند، فقط به آن می گوید موجود شو و بیدرنگ موجود می شود.

نادانان گفتند چرا خداوند با ما [بیواسطه] سخن نمی گوید، یا چرا معجزه ای برای ما نازل نمی شود. همین گونه کسانی که پیش از اینان بودند نیز مانند سخن ایشان را گفتند، دل و درونشان همانند است، و ما آیات [خود] را برای مردمی که اهل یقین هستند، روشن ساخته ایم.

ما تو را به حق مژده آور و هشداردهنده فرستاده ایم و با تو در باره دوزخیان چون و چرا نکنند.

و یهودیان و مسیحیان هرگز از تو خوشنود نخواهند شد مگر آنکه از آیین آنها پیروی کنی؛ بگو هدایت الهی هدایت است؛
و اگر پس از دانشی که بر تو [فرود] آمده است، از خواسته‌های آنان پیروی کنی، در برابر خداوند یار و یآوری نداری.

کسانی که به آنان کتاب داده‌ایم [و] آن را چنانکه باید و شاید می‌خوانند، آنانند که به آن ایمان می‌آورند و کسانی که آن را
انکار می‌کنند، آنانند که زیانکارند.

ای بنی اسرائیل آن نعمتم را که بر شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان [همزمانتان] برتری بخشیدم، یاد کنید.

و از روزی بترسید که کسی به داد کسی نرسد و از کسی بدل و بلاگردانی پذیرفته نشود و شفاعتی به حال او سود ندهد
و یاری نیابند.

و چون ابراهیم را پروردگارش به شعائری چند آزمود [و آموزش داد] و او آنها را به انجام رساند، فرمود من تو را پیشوای
مردم می‌گمارم. گفت و از زاد و رود من [چه کسی را می‌گماری؟] فرمود عهد من به ستمکاران [مشرکان] نمی‌رسد.

و یاد کنید که خانه [کعبه] را بازگشتگاه و حرم امن مردم قرار دادیم و [گفتیم] از مقام ابراهیم نمازگاهی بسازید و به
ابراهیم و اسماعیل سفارش کردیم که خانه‌ام را برای غریبان [مسافران] و مقیمان و نمازگزاران پاکیزه گردانید.

و چون ابراهیم گفت پروردگارا اینجا را شهری امن بگردان و از اهلش هر کس را که به خداوند و روز بازپسین ایمان
ورزد از فرآورده‌ها روزی ببخش، فرمود و هر کس که کفر ورزد، اندکی بهره‌مندش گردانم سپس دچار عذاب دوزخش
سازم و بد سرانجامی است.

و چون ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه [کعبه] را برآوردند [گفتند] پروردگارا از ما بپذیر که تویی شنوای دانا.

پروردگارا ما را فرمانبردار خویش بگردان و از زاد و رود ما امتی فرمانبردار خویش پدید آور و مناسک ما را به ما بنما، و
از ما درگذر که تویی توبه‌پذیر مهربان.

پروردگارا و از ایشان در میانشان پیامبری که آیات تو را بر آنان بخواند و به آنان کتاب آسمانی و حکمت بیاموزد و پاکدلشان سازد برانگیز که تو پیروزمند فرزانه‌ای.

و کیست که از آیین ابراهیم روی برتابد، مگر کسی که سبکسر باشد؛ و ما او را در دنیا برگزیده‌ایم و همو در آخرت از شایستگان است.

چون پروردگارش به او گفت فرمانبر باش، گفت فرمانبر پروردگار جهانیانم.

و ابراهیم و یعقوب پسرانشان را به آن سفارش کردند که ای فرزندان من خداوند این دین را برای شما برگزیده است، پس مبادا که جز به فرمانبرداری، [از جهان] درگذرید.

مگر شما شاهد بودید که چون مرگ یعقوب فرا رسید به پسرانش گفت پس از [درگذشت] من چه می‌پرستید؟ گفتند خدای تو را و خدای نیاکانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را که خدای یگانه است می‌پرستیم و ما فرمانبردار او هستیم. این امتی است که در گذشته است، از اوست آنچه کرده است و از شماست آنچه کرده‌اید، و با شما چون و چرا نکنند که آنان چه کرده‌اند.

و گفتند یهودی یا مسیحی باشید تا راه یابید؛ بگو چنین نیست، بلکه [رستگاری در] آیین ابراهیم پاکدین است که از مشرکان نبود.

بگوئید به خداوند و آنچه بر ما و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل شده و آنچه به موسی و عیسی و آنچه به پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده، ایمان آورده‌ایم، و بین هیچ‌یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما فرمانبردار او هستیم.

پس اگر به مانند آنچه شما ایمان آورده‌اید، ایمان آورند، راهیاب شده‌اند و اگر روی برتافتند، بیشک در ستیزند، خداوند تو را در برابر آنان حمایت کند، و او شنوای داناست.

خوشا نگارگری الهی، و چه کسی خوش‌نگارتر از خداوند است و ما پرستندگان او هستیم.

بگو آیا درباره خداوند با ما محاجه می‌کنید حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و ماییم و کردار خویش و شما باید و کردار خویش، و ما برای او اخلاص می‌ورزیم.

یا بر آنید که ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط یهودی یا مسیحی بوده‌اند؟ بگو شما داناترید یا خداوند؟ و کیست ستمکارتر از کسی که شهادتی را که از جانب خداوند بر او مقرر گردیده است، پنهان دارد؟ و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست.

این امتی است که در گذشته است، از اوست آنچه کرده است و از شما است آنچه کرده‌اید، و با شما چون و چرا نکنند که آنان چه کرده‌اند.

کم‌خردان از این مردم به زودی خواهند گفت چه چیز آنان را از قبله‌شان که بر آن بودند، بازگرداند؟ بگو مشرق و مغرب خدای راست، و هر کس را که بخواهد به راه راست رهنمون می‌گردد.

و بدینسان شما را گروهی بهینه گردانیم تا گواهان مردم باشید و پیامبر بر شما گواه باشد؛ و قبله‌ای را که بر آن بودی

برنگردانیم مگر از آن روی که کسی را که پیروی از پیامبر می‌کند از کسی که از عقیده‌اش بازمی‌گردد، بازشناسانیم؛ و آن

[پیروی] جز بر کسانی که خداوند هدایتشان کرده است، گران می‌آید، و خداوند هرگز ایمان شما را ضایع نمی‌گرداند، به

راستی که خداوند با مردم رثوف و مهربان است.

آری رویکرد تو را به آسمان می بینیم، اینک روی تو را به قبله ای که از آن خوشنود شوی می گردانیم؛ پس روی به سوی مسجد الحرام آور، و هر جا که هستید رویتان را بدانسو کنید؛ و اهل کتاب می دانند که آن حقی است از جانب پروردگارشان؛ و خدا از آنچه می کنند غافل نیست.

و اگر هر معجزه ای برای اهل کتاب بیاوری، از قبله تو پیروی نخواهند کرد، و تو [نیز] پیرو قبله شان نیستی، و آنان پیرو قبله همدیگر هم نیستند، و اگر پس از دانشی که بر تو فرود آمده است، از خواسته های آنان پیروی کنی، آنگاه از ستمکاران خواهی بود.

اهل کتاب او را به همان گونه می شناسند که فرزندان شان را می شناسند. البته گروهی از آنان دیده و دانسته حق را پنهان می دارند.

حق از سوی پروردگارت [نازل شده] است، هرگز از دودلان مباش.

و هر يك را جهتی است [برای قبله] که خداوند روی آورشان گردانده است، پس به انجام خیرات بشتابید، و هر جا که باشید خداوند همگی شما را [در آخرت] باز می آورد، چرا که خدا بر هر کاری تواناست.

و از هر جا که بیرون شدی روی به سوی مسجد الحرام آور و آن حق است و از جانب پروردگار توست، و خداوند از آنچه می کنید غافل نیست.

و از هر جا که بیرون شدی روی به سوی مسجد الحرام آور و هر جا که بودید روی به سوی آن آورید، تا مردم از شما بهانه ای نداشته باشند، مگر ستمگران، پس از آنان نترسید و از من بترسید و [چنین مقرر داشتیم] تا نعمتم را بر شما تمام

گردانم و باشد که راهیاب شوید.

همچنانکه پیامبری از خودتان به میان شما فرستادم که آیات ما را بر شما می‌خواند و پاکدلان می‌گرداند و به شما کتاب و

حکمت می‌آموزد و آنچه نمی‌دانستید به شما آموزش می‌دهد.

پس مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و مرا سپاس بگذارید و با من ناسپاسی نکنید.

ای مؤمنان از صبر و نماز یاری بجوید که خدا با صابران است.

و کسانی را که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده نخوانید، بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید.

و همواره شما را به نوعی از ترس و گرسنگی و زیان مالی و جانی و کمبود محصول می‌آزماییم و صابران را نوید بده.

همان کسانی که چون مصیبتی به آنان رسد گویند: انا لله و انا الیه راجعون [ما از خداییم و به خدا بازمی‌گردیم].

بر اینان درود پروردگارشان و رحمت او باد و اینانند که رهیافته‌اند.

صفا و مروه از شعائر الهی است، پس چون کسی حج یا عمره بگذارد بر او گناهی نیست که بین آن دو را ببیماید و هر

کس به دلخواه کار خیری بجا آورد همانا خداوند قدر دان داناست.

کسانی که آیات روشن و رهنمودهایی را که نازل کرده‌ایم، بعد از آنکه آن را در کتاب برای مردم بیان کرده‌ایم، پنهان

می‌دارند، خداوند و لعنتگران بر آنان لعنت می‌فرستند.

مگر کسانی که توبه کنند و به صلاح باز آیند و [پنهان‌داشته‌ها را] آشکار کنند که از آنان درمی‌گذرم و من توبه‌پذیر

مهربانم.

کسانی که کفر ورزیده‌اند و در کفر مرده‌اند، لعنت خداوند و فرشتگان و مردم جملگی بر آنان است.

جاودانه در دوزخ‌اند [و] از عذابشان کاسته نمی‌شود، و به آنان مهلت ندهند.

و خدای شما خدای یگانه است که خدایی جز او نیست و بخشنده مهربان است.

آری در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز و در کشتی‌ای که برای بهره‌وری مردم در دریا روان است، و آبی که خداوند از آسمان فرو فرستاده است و بدان زمین را پس از پژمردنش زنده داشته و جانورانی که در آن پراکنده است، و در گرداندن بادها و در ابری که بین آسمان و زمین آرمیده است، مایه‌های عبرتی برای خردمندان است. کسانی از مردم هستند که همتیانی برای خداوند قائل می‌شوند و آنها را همچون دوست داشتن خدا دوست می‌دارند، حال آنکه مؤمنان خداوند را دوست تر دارند؛ و اگر ستمکاران [=مشرکان] بدانند هنگامی که عذاب [روز قیامت] را مشاهده می‌کنند، هر قدرتی از آن خداوند است و خداوند سخت‌کیفر است.

همانگاه که پیشوایان [گمراه] از پیروان تبری جویند و عذاب را مشاهده کنند و پیوندشان گسسته شود.

و پیروان گویند کاش برای ما بازگشتی بود، تا همان گونه که آنان اکنون از ما تبری جستند، ما نیز از آنان تبری جویم؛ بدینسان خداوند کردارشان را همچون مایه حسرت بدیشان می‌نمایاند، و از آتش دوزخ بیرون‌آمدنی نیستند.

ای مردم از آنچه در زمین حلال و پاکیزه است بخورید و از گامهای شیطان پیروی نکنید چرا که او دشمن آشکار شماست. جز این نیست که او شما را به بدی و ناشایستی وامی‌دارد و بر آن می‌دارد که آنچه نمی‌دانید به خداوند نسبت دهید.

و چون به ایشان گفته شود از آنچه خداوند نازل کرده است پیروی کنید، گویند خیر، ما از آنچه نیاکانمان را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم. حتی اگر نیاکانشان چیزی نیندیشیده و راهی نیافته باشند [باز هم از آنان پیروی می‌کنند؟].

و داستان کافران همانند داستان کسی است که جانوری را که جز بانگ و ندایی نمی‌شنود، آواز می‌دهد؛ ناشنوا و گنگ و نابینا هستند و از این روی نمی‌اندیشند.

ای مؤمنان از پاکیزه‌های آنچه روزیتان کرده‌ایم بخورید، و اگر تنها خدای را می‌پرستید او را سپاس بگزارید.

[بدانید که خداوند] تنها بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نامی جز نام خدا به هنگام ذبحش برده باشند، حرام کرده است؛ اما اگر کسی درمانده شود، بی آنکه تجاوزکار و زیاده‌خواه باشد [و از آنها بخورد] گناهی بر او نیست، چرا که خداوند آمرزگار مهربان است.

کسانی که بخشی از کتاب فرورستاده خداوند را پنهان می‌دارند و آن را به بهای ناچیز می‌فروشند، جز آتش در درون خویش نمی‌انبارند و خداوند در روز قیامت با آنان سخن نمی‌گوید، و پاکیزه‌شان نمی‌دارد و عذابی دردناک [در پیش] دارند.

اینان کسانی هستند که گمراهی را به بهای راهیابی و عذاب را به بهای آمرزش خریدند و چه دلیرند بر آتش دوزخ.

این از آن است که خداوند کتاب آسمانی را به حق نازل کرده است، و کسانی که در آن اختلاف ورزیده‌اند، در ستیزه‌ای دور و درازند.

نیکی آن نیست که رویتان را به سوی مشرق و مغرب آورید، بلکه نیکی آن است که کسی که به خداوند و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب آسمانی و پیامبران ایمان داشته باشد و مال را با وجود دوست‌داشتنش به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه‌ماندگان و خواهندگان و بردگان ببخشد و نماز را برپا دارد و زکات را پردازد، و وفاکنندگان به پیمان‌شان چون پیمان‌بندها و خوشا‌شکیبایان به هنگام تنگدستی و ناخوشی و هنگامه کارزار، اینان صادقان و هم‌اینان پرهیزگارانند.

ای مؤمنان بر شما در مورد کشتگان قصاص مقرر گردیده است، که آزاد در برابر آزاد، و برده در برابر برده و زن در برابر

زن [قصاص شود] و هر که برادر [دینی] اش در حق او بخشش کند، بر اوست که خوشرفتاری کند و [باید دیه را] به نیکی

به او بپردازد، این آسانگیری و رحمتی از سوی پروردگارتان است، از این پس هر کس بیروشی کند، عذابی دردناک [در

پیش] خواهد داشت

و ای خردمندان شما را در قصاص، زندگانی نهفته است، باشد که تقوی پیشه کنید

بر شما مقرر گردیده است که چون مرگ یکی از شما فرا رسد اگر مالی باقی گذارد، برای پدر و مادر و خویشاوندان به

نیکی وصیت کند که بر پرهیزگاران مقرر است

پس از آن هر کس که آن [وصیت] را پس از شنیدنش دگرگون کند، گناهِش بر گردن همان کسانی است که دگرگونش

می کنند، خداوند شنوای داناست

پس هر کس که از وصیت کننده ای بیم اجحاف یا گناه داشته باشد و بین آنان [ورثه] آشتی دهد، گناهی بر او نیست که

خداوند آمرزگار مهربان است

ای مؤمنان بر شما روزه مقرر گردیده است همچنانکه بر کسانی که پیش از شما بودند نیز مقرر شده بود، باشد که تقوی

پیشه کنید

[روزه در] روزهایی اندک شمار است پس هر کس از شما که بیمار یا در سفر باشد، تعدادی از روزهای دیگر [روزه بگیرد]

و برای کسانی که به دشواری آن را تاب می آورند کفاره ای است که غذای یک بینواست [در ازاء هر يك روزه] و هر کس

به دلخواه خود خیری [افزون] انجام دهد چه بهتر. و اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است

[ایام روزه] ماه رمضان است که قرآن در آن نازل شده است که راهنمای مردم است و آیات روشنگری شامل رهنمودها و

جداکننده حق از باطل در بردارد؛ پس هر کس از شما که در این ماه حاضر [مقیم] بود بر او است که روزه بگیرد و هر

کس بیمار یا در سفر بود، باید تعدادی از روزهای دیگر [روزه بدارد]؛ خداوند برای شما آسانی می‌خواهد و برایتان دشواری نمی‌خواهد، تا سرانجام شمار [روزهای روزه] را کامل کنید و خداوند را برای آنکه رهنمونیتان کرده است تکبیر

بگویید و باشد که سپاسگزار باشید

و چون بندگانم درباره من از تو پرسش کنند [بگو] من نزدیکم و دعای دعا کننده را وقتی که مرا بخواند اجابت می‌کنم،

پس به فرمان من گردن نهند و به من ایمان آورند، باشد که راه یابند.

آمیزش شما با زنانتان در شبهای روزه بر شما حلال شد، آنان «پیراهن تن» شما و شما «پیراهن تن» آنانید، خداوند می

دانست که با خود ناراستی می‌کنید، آنگاه از شما در گذشت و شما را بخشید، اینک [می‌توانید] با آنان در آمیزید و در طلب

آنچه خداوند برایتان مقرر داشته برآید و بخورید و بیاشامید تا آنکه رشته سپید سپیده از رشته سیاه [شب] برایتان آشکار

شود، سپس روزه را تا شب به پایان برید؛ و هنگامی که در مساجد معتکف هستید با آنان [زنان خود] آمیزش نکنید؛ این

حدود احکام الهی است به آنها نزدیک نشوید [که مبادا تجاوز کنید]، بدینسان خداوند آیاتش را برای مردم روشن می‌سازد

باشد که تقوی پیشه کنند

و اموال یکدیگر را در میان خود به ناحق نخورید، و به داوران با [رشوت از] آن نزدیکی نجوید تا پاره‌ای از اموال مردم را

آگاهانه به ناحق بخورید

از تو در باب هلالهای ماه می‌پرسند، بگو آن وقت نمای مردم و [موسم] حج است؛ و نیکی آن نیست که از پشت خانه‌ها

به درون روید، بلکه نیکی آن است که کسی تقوی پیشه کند؛ و به خانه‌ها از درهایش درآید، و از خداوند پروا کنید باشد

که رستگار شوید

و در راه خدا با کسانی که با شما آغاز کارزار می‌کنند کارزار کنید، ولی ستمکار [و آغازگر] نباشید، چرا که خداوند

ستمکاران را دوست ندارد

و هر جا که بر آنان دست یافتید بکشیدشان و آنان را از همانجا که شما را رانده‌اند [مکه] برانید، و فتنه شريك بدتر از قتل

است؛ و در مسجدالحرام با آنان کارزار نکنید، مگر آنکه آنان در آنجا با شما کارزار کنند، و چون کارزار کردند بکشیدشان

که سزای کافران چنین است

و اگر دست بر داشتند، خداوند آمرزگار مهربان است

و با آنان چندان نبرد کنید که فتنه [شريك] باقی نماند، و دین فقط دین الهی باشد، و چون دست بردارند، ستم نباید کرد

مگر بر ستمگران

ماه حرام در برابر ماه حرام است و حرمت [شکنی]ها را باید مقابله به مثل کرد؛ پس هر کس که ستم بر شما کرد، به

همان گونه که بر شما ستم می کند، بر او «ستم» روا دارید و از خداوند پروا کنید و بدانید که خدا با پرهیزگاران است

و در راه خدا هزینه کنید و خودتان را به دستان خویش به کام هلاکت نیندازید، و نیکی کنید که خداوند نیکوکاران را

دوست دارد

و حج و عمره را خاص خداوند به پایان برید، و اگر بازداشته شدید، هر آنچه میسر باشد قربانی کنید، و سرتان را

نتراشید، تا قربانی به قربانگاهش برسد، آنگاه هر کس از شما که بیمار باشد یا سرش را آزاری رسیده باشد [و سر بتراشد

[بر اوست که کفاره‌ای بدهد [که عبارت است از] يك روز روزه یا صدقه یا قربانی، پس چون امن و آسایش یافتید، هر

کس که از عمره آهنگ حج تمتع کند بر اوست که هر آنچه میسر باشد قربانی کند، و کسی که نیابد بر اوست سه روز

روزه در ایام حج و هفت روز پس از بازگشتتان، و این يك دهه کامل است، و اینها در باره کسی است که خانواده او اهل

مسجد الحرام نباشد و از خداوند پروا کنید و بدانید که خدا سخت کیفر است

[موسم] حج ماه‌های معین و معلومی است، پس هر کس که در آن ماه‌ها عهده دار حج شود، [باید بداند که] آمیزش

جنسی، و نافرمانی و مجادله در حج روا نیست؛ و هر خیری که انجام دهید خداوند آن را می‌داند؛ و توشه بگیرید [و

بدانید] که بهترین توشه تقوی است، و ای خردمندان از من پروا کنید

بر شما گناهی نیست که در طلب روزی پروردگار تان بر آید، و چون از عرفات روانه شدید، در مشعر الحرام خداوند را

یاد کنید و یادش کنید که شما را که پیش از آن از بیراهان بودید فرا راه آورد

سپس از همانجا که مردم روانه می‌شوند شما هم روانه شوید و از خداوند آمرزش بخواهید، که خداوند آمرزگار مهربان

است

و چون مناسک تان را به جای آوردید، همان‌گونه که نیاکانتان را یاد می‌کنید، یا بلکه بهتر و بیشتر [از آن] خداوند را یاد کنید؛

کسانی از مردم هستند که می‌گویند پروردگارا به ما در دنیا [چیزی] ببخش؛ و اینان در آخرت بهره‌ای ندارند

و از ایشان کسانی هستند که می‌گویند پروردگارا به ما در دنیا بهره نیک و در آخرت هم بهره نیک عطا فرما و ما را از

عذاب دوزخ در امان بدار

اینانند که از کار و کردار خویش بهره‌ای می‌برند و خداوند زود شمار است

و خداوند را در روزهای برشمرده [تشریح] یاد کنید، پس هر کس شتاب کند و در دو روز [اعمال را انجام دهد] بر او هم

گناهی نیست چون تقوی ورزد؛ و از خداوند پروا کنید و بدانید که به نزد او محشور خواهید شد

و کسی از مردمان هست که سخنش درباره زندگانی دنیا تو را به شگفتی می‌اندازد، و خداوند را بر آنچه در دل دارد گواه

می‌گیرد، و حال آنکه بسیار کینه توز است

و چون دست یابد می‌کوشد که در این سرزمین فتنه و فساد بر پا کند و زراعت و دام را نابود کند، و خداوند فساد را

دوست ندارد

و چون به او گفته شد از خداوند پروا کن، خود بزرگ بینی او را به گنهکاری کشاند، جهنم سزای او بس است و بد

جایگاهی است

و نیز از مردمان کسی هست که در طلب خشنودی خداوند از جان می‌گذرد، و خداوند به بندگانش رثوف است

ای مؤمنان همگی از در ایمان و اطاعت [اسلام] درآیید و از گامهای شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست

و اگر بعد از روشنگریهایی که برایتان نازل شده است، کژروی کنید، بدانید که خداوند پیروزمند فرزانه است

[گویی] جز این انتظار ندارند که خدا و فرشتگان در سایبانهای ابر به دید آنان بیایند، و کار انجام یابد و سرانجام کارها به

خدا بازگردانده می‌شود

از بنی اسرائیل بپرس چه بسیار معجزه آشکار به آنان [نشان] دادیم و هر کس نعمت الهی را پس از آنکه نصیبش شد،

دگرگون سازد [بداند که] خداوند سخت کیفر است

زندگانی دنیا در چشم کافران آراسته شده است و مؤمنان را ریشخند می‌کنند، و [حال آنکه] پرهیزگاران در روز قیامت از

آنان برتراند، و خداوند هر کس را بخواهد بی حساب روزی می‌بخشد

[در آغاز] مردم امت یگانه‌ای بودند، آنگاه خداوند پیامبران را مژده‌آور و هشداردهنده برانگیخت و بر آنان بحق کتاب

آسمانی نازل کرد تا در هر آنچه اختلاف می‌ورزند در میان مردم داوری کند؛ و در آن اختلاف نکردند مگر کسانی که به

آنان [دین و کتاب] داده شده بود که پس از آنکه روشنگریها نصیبتان شد از رشك و رقابتی که با هم داشتند [به اختلاف دامن زدند]، آنگاه خداوند به فرمان خویش مؤمنان را بسوی حق [و حقیقتی] که ایشان در آن اختلاف که داشتند رهنمون شد، و خداوند هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می کند

آیا گمان کرده اید به بهشت می روید حال آنکه نظیر آنچه بر سر پیشینیان شما آمد، بر سر شما نیامده است، که تنگدستی و ناخوشی به آنان رسید و تکانها خوردند تا آنجا که پیامبر و کسانی که همراه او ایمان آورده بودند می گفتند پس نصرت الهی کی فرا می رسد؟ بدانید که نصرت الهی نزدیک است

از تو می پرسند چه ببخشند، بگو هر مالی که می بخشید [بهتر است] به پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان ببخشید و هر خیری که انجام دهید خداوند از آن آگاه است

بر شما جهاد مقرر شده است، و آن برای شما ناخوشایند است؛ و چه بسا چیزی را ناخوش داشته باشید و آن به سود شما باشد، و چه بسا چیزی را خوش داشته باشید و آن به زیان شما باشد، و خداوند می داند و شما نمی دانید

از تو درباره کارزار در ماه حرام می پرسند؛ بگو کارزار در آن نارواست و باز داشتن از راه خدا و کفر ورزیدن به خداوند و باز داشتن از مسجد الحرام [حج] و راندن اهل آن از آنجا، در نزد خداوند ناروا تر است، و فتنه [شرك] بدتر از قتل است، و

اینان همچنان با شما کارزار می کنند تا اگر بتوانند شما را از دینتان بر گردانند، و هر کس از شما که از دینش بر گردد و در حال کفر بمیرد، اعمالش در دنیا و آخرت باطل گردیده است؛ و اینان دوزخی اند و جاودانه در آنند

کسانی که ایمان آورده اند و کسانی که در راه خدا هجرت و جهاد کرده اند، اینانند که به رحمت الهی امیدوارند و خداوند آمرزگار مهربان است

از تو درباره شراب و قمار می پرسند؛ بگو در آنها گناهی بزرگ و نیز سودهایی برای مردم هست، ولی گناه آنها بر

سودشان می‌چربد؛ و از تو می‌پرسند که چه چیزی ببخشند، بگو آنچه افزون بر نیاز است؛ بدینسان خداوند آیات [خود]

را برایتان روشن می‌سازد، باشد که اندیشه کنید

در باره دنیا و آخرت [بیندیشید] و از تو در باره یتیمان می‌پرسند، بگو پرداختن به اصلاح کار آنان بهتر است؛ و اگر با آنان

همزیستی کنید، برادران [دینی] شما هستند و خداوند تباهکار را از درستکار باز می‌شناسد؛ و اگر خدامی خواست [کار

را] بر شما دشوار می‌گرفت، خداوند پیروزمند فرزانه است

و زنان مشرک را به همسری خود در نیاورید، مگر آنکه ایمان بیاورند، و کنیزی مؤمن بهتر است از زن آزاد مشرک، هر چند

که شما را از او خوش آید و [زنان مسلمان را] به همسری مشرکان در نیاورید، مگر آنکه ایمان آورند و برده‌ای مؤمن بهتر

از مرد آزاد مشرک است، هر چند که شما را از او خوش آید؛ اینان دعوتگر به آتش دوزخ‌اند، و خداوند دعوتگر به بهشت

و آمرزش به توفیق خویش است، و آیاتش را برای مردم به روشنی بیان می‌دارد تا پند گیرند

و از تو درباره حیض می‌پرسند، بگو آن مایه رنج است؛ پس در مدت حیض از آنان کناره بگیرید و با آنان نزدیکی نکنید

تا پاک شوند و چون پاکیزه شدند [و غسل کردند] آن گونه که خدا به شما فرموده است با آنان بیامیزید که خداوند

آمرزش خواهان و پاکیزگان را دوست دارد.

زنان شما [در حکم] کشتزار شما هستند، پس هرگونه که خواستید به کشتزار خویش درآید و برای خویش پیش‌اندیشی

کنید، و از خداوند پروا کنید و بدانید که شما به لقای او خواهید رسید، و مؤمنان را بشارت ده.

و خداوند را دستاویز سوگندهای خود نسازید که از کار نیک و پرهیزگاری و آشتی دادن بین مردم، تن بزنید؛ و خداوند

شنوای داناست.

خداوند شما را در سوگندهای بیهوده و [بی‌اختیار] بازخواست نمی‌کند، ولی در آنچه بر آن دل می‌نهدید [سوگندهای آگاهانه] بازخواست می‌کند، و خداوند آمرزگار بردبار است.

کسانی که سوگند می‌خورند که با زنانشان نزدیکی نکنند باید تا چهار ماه انتظار کشند، سپس اگر باز گشتند خداوند آمرزگار مهربان است.

و اگر آهنگ طلاق کردند [بدانند] که خداوند شنوای داناست.

و زنان طلاق داده باید به مدت سه پاکی درنگ کنند و برای آنان روا نیست که اگر به خداوند و روز بازپسین ایمان دارند، آنچه خداوند در رحمهایشان آفریده است، پنهان دارند، و شوهرانشان اگر قصد اصلاح دارند در این [مدت] سزاوارتر به بازگرداندن آنها هستند؛ و زنان را بر مردان حقی است در حد عرف، همچنانکه مردان را بر زنان؛ و مردان را بر آنان به میزانی برتری است، و خداوند پیروزمند فرزانه است.

طلاق [رجعی] دو بار است، پس از آن یا باید [او را] به نیکی نگاه داشت، یا به نیکی رها کرد؛ و بر شما روا نیست که از آنچه به آنان بخشیده‌اید، چیزی باز ستانید، مگر آنکه نگران باشند که مبدا احکام الهی را مراعات نکنند، و اگر بیمناک شدید که مبدا احکام الهی را رعایت نکنند، گناهی بر آنان نیست، که زن خود را باز خرد؛ اینها حدود الهی است، از آنها تجاوز نکنید و کسانی که از احکام الهی تجاوز کنند اینانند که ستمکارند.

آنگاه چون زن را طلاق گفت، دیگر بر او حلال نیست، مگر آنکه به همسری جز او شوهر کند، سپس اگر آن مرد او را طلاق داد، بر آنان گناهی نیست که اگر می‌دانند احکام الهی را مراعات خواهند کرد دوباره به همسری یکدیگر درآیند، و

اینها احکام الهی است که برای مردم دانا بیان می‌دارد.

و چون زنان را طلاق گفتید و نزدیک شد که عده‌شان را به سر رسانند، آنگاه یا ایشان را به نیکی نگاه دارید، یا به نیکی رهایشان کنید، و هرگز به زور و زیان نگاهشان ندارید که ستم کنید، و هر کس چنین کند بیشک بر خود ستم روا داشته است، و آیات الهی را به ریشخند مگیرید و نعمت الهی را بر خود و آنچه از کتاب و حکمت که بر شما نازل کرد و بدان پندتان می‌دهد، یاد کنید؛ و از خداوند پروا کنید و بدانید که خداوند به همه چیز داناست.

و چون زنان را طلاق گفتید و مدت عده‌شان را به سر رسانند، آنگاه آنان را باز ندارید که اگر به خیر و خوشی در میان به توافق رسیده بودند، به نکاح همسرانشان درآیند؛ این است که هر کس از شما که به خداوند و روز بازپسین ایمان داشته باشد، بدان اندرز داده می‌شود؛ این برای شما پاک‌تر و پاکیزه‌تر است و خداوند می‌داند و شما نمی‌دانید.

و مادران فرزندان‌شان را دو سال کامل شیر دهند، این برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را به حد کمال برساند. و خوراک و پوشاک آنان در حد عرف بر عهده پدر فرزند است؛ هیچ کس جز به اندازه توانش مکلف نمی‌شود؛ هیچ مادری نباید به خاطر فرزندش رنجه شود و نیز نباید پدر به خاطر فرزندش رنجه شود؛ وارث [و قیم] نیز همین حکم را دارد، پس اگر به توافق و مشورت در میان خود، قصد از شیر گرفتن فرزند را کردند، گناهی بر آنان نیست؛ و اگر خواستید برای فرزندان‌تان دایه بگیرید، چون به درستی دستمزد آنان را بپردازید، گناهی بر شما نیست، و از خداوند پروا کنید و بدانید که خدا از کار و کردار شما آگاه است.

و کسانی از شما که جان می‌سپارند و همسرانی به جا می‌گذارند، [آن زنان] باید چهار ماه و ده روز درنگ کنند [عده نگه دارند] و چون مدت عده‌شان را به سر رسانند، در آنچه به وجه پسندیده در حق خویش می‌کنند بر شما گناهی نیست و خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است.

و نیز در خواستگاری از زنان [مطلقه، یا همسر مرده] آنچه به کنایه بر زبان آورید یا در دل نگه دارید، گناهی بر شما نیست؛

خداوند می‌داند که به زودی از آنان یاد خواهید کرد، ولی در نهان به آنان وعده ندهید، مگر آنکه سخنی سنجیده بگویید، و آهنگ عقد ازدواج نکنید تا عده به سرآمدش برسد، و بدانید که خداوند از آنچه در دل دارید آگاه است، از او پروا داشته باشید و بدانید که خداوند آمرزگار بردبار است.

بر شما گناهی نیست که زنانی را که با آنان نزدیکی نکرده و مهر نیز تعیین نکرده‌اید، طلاق دهید؛ ولی آنان را به عطیه‌ای بهره‌مند سازید، عطیه‌ای که به وجه پسندیده، بر عهده توانگر به اندازه توانش و بر تنگدست نیز به اندازه توانش نهاده شده است که بر نیکوکاران مقرر است.

و اگر پیش از نزدیکی با آنان، خواستید طلاقشان بدهید، و مهری برایشان تعیین کرده بودید، پرداختن نیمه آن بر عهده شماست، مگر آنکه زنان [آن نیمه را] ببخشند، یا کسی که سررشته نکاح در دست اوست [نیمه دیگر را هم] ببخشد [و مهر را به تمامی بدهد] و بخشش و بخشایش نزدیکتر به پرهیزگاری است، و بزرگواری را در بین خودتان فراموش نکنید، که خداوند از کار و کردار شما آگاه است.

بر نمازهای پنجگانه مواظبت کنید، به ویژه نماز میانه، و فروتنانه در برابر خدا [به نماز] بایستید.

ولی اگر بیمناک بودید [نماز خوف را] پیاده یا سواره [به جای آورد] و چون امن و آسایش یافتید، خدا را یاد کنید، که آنچه نمی‌دانستید به شما آموخت.

و کسانی از شما که جان می‌سپارند، و همسرانی بر جای می‌گذارند باید برای همسرانشان وصیت کنند که آنان را تا یک سال بهره‌مند سازند بی‌آنکه [آنان را از خانه شوهر] بیرون کنند، ولی اگر [به دلخواه خویش] بیرون رفتند، در آنچه به وجه پسندیده در حق خویش می‌کنند، بر شما گناهی نیست و خدا پیروزمند فرزانه است.

و برای زنان طلاق داده باید عطیه‌ای در حد عرف تعیین کرد که بر پرهیزگاران مقرر است.

بدینسان خداوند آیاتش را بر شما روشن می‌گرداند، تا اندیشه کنید.

آیا [داستان] کسانی را که هزاران هزار بودند و از بیم مرگ از خانه و کاشانه خویش به در رفتند، ندانسته‌ای؟ که خداوند به

آنان گفت بمیرید [و مردند] سپس زنده‌شان کرد، چرا که خداوند بر مردم بخشش و بخشایش دارد، ولی بیشترین مردم

سپاس نمی‌گزارند.

و در راه خدا کارزار کنید و بدانید که خداوند شنوای داناست.

کیست که در راه خدا قرض الحسنه دهد تا برای او چندین و چند برابرش کند؛ و خداوند تنگنا و گشایش [در معیشت

مردم] پدید می‌آورد، و به سوی او بازگردانده می‌شوید.

آیا [داستان] بزرگان بنی‌اسرائیل را پس از موسی ندانسته‌ای؟ آنگاه که به پیامبرشان گفتند برای ما فرمانروایی بگمار تا [به

فرمان او] در راه خدا جهاد کنیم؛ گفت اگر جهاد بر شما مقرر گردد، چه بسا کارزار نکنید؛ گفتند دلیلی ندارد که در راه

خدا نجنگیم، حال آنکه از خانه و کاشانه‌مان رانده [و از زن] و فرزندانمان جدا شده‌ایم؛ آنگاه چون کارزار بر ایشان مقرر

گشت، جز اندکی از ایشان، همه رویگردان شدند، و خدا از ستمکاران آگاه است.

و پیامبرشان به ایشان گفت خداوند طالوت را به فرمانروایی شما برگماشته است؛ گفتند چگونه او بر ما فرمانروایی کند،

حال آنکه ما از او به فرمانروایی سزاوارتریم، و مال و منال چندانی نیز ندارد؛ گفت خداوند او را بر شما برگزیده است و

به او دانایی و توانایی بسیار بخشیده است و خدا فرمانرواییش را به هر کس که بخواهد ارزانی می‌دارد و خدا

گشایشگری داناست.

و پیامبرشان به ایشان گفت نشانه [صدق و صحت] فرمانروایی او این است که تابوت عهد که در آن مایه آرامشی از سوی پروردگار تان و یادگاری از میراث آل موسی و آل هارون هست، و فرشتگانش حمل می‌کنند، به سوی شما می‌آید؛ اگر مؤمن باشید در این امر عبرتی برای شماست.

و هنگامی که طالوت با سپاهیان رهسپار شد، گفت خداوند آزمایشی شما به جویباری است، که هر کس از آن بنوشد از من نیست، و هر کس از آن نخورد او از من است، مگر آنکه مشتی [آب] به دست خویش برگیرد؛ اما جز اندکی از ایشان، همه از آن نوشیدند؛ و چون او و کسانی که همراه او ایمان آورده بودند، از آن جوی برگزشتند، [بددلان] گفتند ما امروز تاب جالوت و سپاهیان را نداریم؛ [اما] کسانی که یقین داشتند که به لقای الهی خواهند رسید، گفتند چه بسا گروهی اندک‌شمار که به توفیق الهی بر گروهی انبوه پیروز گردیده است، و خداوند با شکیبایان است.

و چون با جالوت و سپاهیان رو در رو شدند گفتند پروردگارا بر ما [باران] صبر فرو ریز و گامهای ما را استوار بدار و ما را بر خدانشناسان پیروز گردان.

آنگاه به توفیق الهی آنان را شکست دادند و داود جالوت را کشت، و خداوند به او فرمانروایی و پیامبری ارزانی داشت و از هر آنچه خواست به او آموخت، و اگر خداوند بعضی از مردم را به دست بعضی دیگر دفع نکند، زمین تباه شود، ولی خداوند بر جهانیان بخشش و بخشایش دارد.

این آیات الهی است که به حق بر تو می‌خوانیمش و تو از فرستادگانی.

اینان پیامبرانی هستند که بعضی را بر بعضی برتری بخشیده‌ایم؛ از آنان کسی هست که خداوند با او سخن گفته است؛ و بعضی آنان را مرتبه‌هایی بلند فرابوده است، و عیسی بن مریم را معجزات آشکار دادیم و او را به روح القدس یاری

کردیم؛ و اگر خدا می‌خواست کسانی که پس از ایشان آمدند، پس از روشنگریهایی که برایشان آمد، کشمکش و کارزار نمی‌کردند، ولی اختلاف پیشه کردند؛ و بعضی از ایشان ایمان آوردند و بعضی کفر ورزیدند، و اگر خدا می‌خواست کشمکش و کارزار نمی‌کردند، ولی خداوند هر آنچه اراده کند انجام می‌دهد.

ای مؤمنان، پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه خرید و فروشی هست و نه دوستی و شفاعتی، از آنچه روزیتان کرده‌ایم، انفاق کنید و [بدانید که] کافران همان ستمگرانند.

خداوند است که جز او خدایی نیست؛ زنده پاینده است؛ نه غنودن او را فرا گیرد نه خواب؛ آنچه در آسمانها و در زمین است از اوست؛ کیست که در نزد او، جز به اذن او، به شفاعت برخیزد؛ گذشته و آینده ایشان را می‌داند، و به چیزی از علم او احاطه و آگاهی نیابند مگر آنچه خود بخواهد؛ کرسی [علم و قدرت] او آسمانها و زمین را فرا گرفته است؛ و نگاهداشت آنها بر او دشوار نیاید، و او بزرگوار و بزرگ است.

در کار دین اکراه روا نیست؛ چرا که راه از بیراهه به روشنی آشکار شده است؛ پس هر کس که به طاغوت کفر ورزد، و به خداوند ایمان آورد، به راستی که به دستاویز استواری دست زده است که گسستی ندارد و خداوند شنوای داناست.

خداوند سرور مؤمنان است و آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی به در می‌برد؛ و کافران سرورشان طاغوت است که ایشان را از روشنایی به سوی تاریکیها به در می‌برد؛ اینان دوزخی‌اند و در آن جاودانه می‌مانند.

آیا [داستان] کسی را که از [سرمستی] آنکه خداوند به او ملک و مکننت بخشیده بود، با ابراهیم در باره پروردگارش محاجه می‌کرد ندانسته‌ای؟ چون ابراهیم گفت پروردگار من کسی است که زندگی می‌بخشد و می‌میراند، او [نمرود]

گفت من [نیز] زندگی می‌بخشم و می‌میرانم؛ ابراهیم گفت اما خداوند خورشید را از مشرق برمی‌آورد، تو از مغربش برآور. آن کفر پیشه سرگشته [و خاموش] ماند، و خداوند مردم ستمکار را هدایت نمی‌کند.

یا [داستان] کسی را که بر شهری گذشت که سقفها و دیوارهایش فرو ریخته بود؛ [در دل] گفت چگونه خداوند [اهل] این [شهر] را پس از مرگشان زنده می کند؟ آنگاه خداوند او را [به مدت] صد سال میراند، سپس زنده اش کرد؛ [و به او] گفت چه مدت [در این حال] مانده ای؟ گفت یک روز یا بخشی از یک روز [در این حال] مانده ام. فرمود چنین نیست، صد سال [در چنین حالی] مانده ای؛ به خوردنی و نوشیدنی ات بنگر که [با گذشت زمان] دیگرگون نشده است؛ و به درازگوشت بنگر، و [بدینسان] تو را مایه عبرت مردم خواهیم ساخت؛ و به استخوانها بنگر که چگونه فراهمشان می نهیم، سپس بر آنها [پرده] گوشت می پوشانیم؛ و هنگامی که [حقیقت امر] بر او آشکار شد، گفت می دانم که خداوند بر هر کاری تواناست.

و آنگاه که ابراهیم گفت پروردگارا به من بنمای که چگونه مردگان را زنده می کنی؛ فرمود مگر ایمان نداری؟ گفت چرا، ولی برای آنکه دلم آرام گیرد؛ فرمود چهار پرنده بگیر [و بکش] و پاره پاره کن [و همه را در هم بیامیز]؛ سپس بر سر هر کوهی پاره ای از آنها را بگذار، آنگاه آنان را به خود بخوان تا شتابان به سوی تو آیند و بدان که خداوند پیروزمند فرزانه است.

داستان کسانی که اموالشان را در راه خدا می بخشند همچون داستان دانه ای است که هفت خوشه برویاند و در هر خوشه ای یکصد دانه؛ و خداوند برای هر کس که بخوهد [پاداشش را] چند برابر می کند و خداوند گشایشگر دانا است. کسانی که اموالشان را در راه خدا می بخشند و به دنبال بخشش خود منت و آزاری در میان نمی آورند، پاداششان نزد پروردگارشان [محفوظ] است، نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می شوند.

زبان خوش و پرده پوشی بهتر است از صدقه ای که آزاری در پی داشته باشد، و خداوند بی نیاز بردبار است.

ای مؤمنان صدقات خود را با منت نهادن و آزار باطل نکنید، همانند کسی که مالش را برای نمایش دادن در چشم مردم، می‌بخشد، و به خداوند و روز بازپسین ایمان ندارد، آری داستان او همچون داستان تخته سنگی است که بر آن خاکی باشد و باران سنگینی بر آن ببارد و آن را [همچنان] سترون واگذارد، آنان از کار و کردار خویش حاصلی نبرند، و خداوند خدانشناسان را هدایت نمی‌کند.

و داستان کسانی که اموالشان را در طلب خشنودی خداوند و برای تحکیم اعتقاد خویش می‌بخشند، همچون داستان بوستانی است بر پشته‌ای که باران سنگینی بر آن ببارد و میوه‌هایش را دو چندان به بار آورد، و اگر باران سنگین بر آن نبارد [دست کم] باران سبک [بر آن ببارد] و خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است.

آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و انگور داشته باشد که جویباران از فرودست آن جاری باشد، و در آن هر گونه میوه برایش باشد و [او] پیریش فرا رسیده و فرزندان خرد و ناتوان داشته باشد، [و به ناگاه] گردبادی که آتشی در بر دارد، بر آن بزند و [سراپا] بسوزد. خداوند بدینگونه آیاتش را برای شما روشن می‌گرداند تا اندیشه کنید.

ای مؤمنان از دستاورد خویش و از آنچه از زمین برایتان برآورده‌ایم، پاکیزه‌هایش را انفاق کنید و [حاشا که] قصد بخشیدن چیزهای بد و بیهوده را نکنید، حال آنکه خود شما نیز ستاننده آن نیستید، مگر آنکه چشم‌پوشی کنید؛ و بدانید که خداوند بی‌نیاز ستوده است.

شیطان شما را از تهیدستی بیم می‌دهد و به ناشایستی [بخل] فرمان می‌دهد؛ و خداوند به شما بخشایش و بخشش خویش را نوید می‌دهد و خدا گشایشگر داناست.

به هر کس که بخواهد حکمت می‌بخشد و به هر کس که حکمت بخشیده باشند، بیشک خیر بسیارش داده‌اند، و جز

خرمندان کسی پند نمی گیرد.

و هر بخششی که انجام دهید یا هر نذری که ببندید خداوند آن را می داند و ستمکاران یاورانی ندارند.

اگر صدقات خویش را آشکار کنید، نیکوست و اگر پنهانش بدارید و به تهیدستانش بدهید برایتان بهتر است، و بخشی از سیئات شما را می زداید و خداوند از آنچه می کنید آگاه است.

هدایت آنان بر عهده تو نیست، بلکه خداوند هر کس را که بخواهد هدایت می کند؛ و هر مالی که ببخشید به سود خودتان است، و جز در راه رضای الهی انفاق نکنید، و هر مالی که ببخشید، پاداشش به تمامی به شما داده خواهد شد و بر شما ستم نمی رود.

All right reserved-seyed mehdi moosavian

[صدقات] برای تهیدستانی است که خود را وقف [جهاد] در راه خدا کرده اند، و نمی توانند [جز آن] سیر و سفری کنند، و از مناعتی که دارند، هر کس ناآگاه باشد آنان را توانگر می انگارد؛ آنان را به سیمایشان می شناسی، از مردم به اصرار چیزی نمی خواهند؛ و هر مالی که ببخشید خداوند از آن آگاه است.

کسانی که اموالشان را در شب و روز، پنهانی و آشکارا می بخشند، پاداششان نزد پروردگارشان [محفوظ] است، و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می شوند.

آنان که ربا می خورند [به کار، یا از گور] بر نمی خیزند مگر مانند برخاستن کسی که شیطانش زده و دچار جنون کرده باشد؛ این از آن است که آنان می گویند داد و ستد مانند رباست، حال آنکه خداوند داد و ستد را حلال و ربا را حرام کرده است؛ اینک کسی که پند پروردگارش به او رسیده و دست بردارد، گذشته اش را ایرادی نیست و کار او با خداوند است، و کسانی که [به این کار] بازگردند دوزخی اند و جاودانه در آنند.

خداوند ربا را کم و کاست [و بی برکت] می گرداند و صدقات را افزایش [و برکت] می دهد؛ و خداوند هیچ کفر [ان] پیشه گنهاری را دوست ندارد.

کسانی که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند و نماز خوانده اند و زکات پرداخته اند، پاداششان نزد پروردگارشان [محفوظ] است و نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می شوند.

ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر به واقع مؤمنید، از خداوند پروا کنید و بازمانده ربا را رها کنید.

اما اگر نکرديد بدانيد که به جنگ با خدا و رسولش برخاسته ايد؛ و اگر توبه کنید، سرمایه های شما از آن شماسست، نه ستم می کنید و نه بر شما ستم می رود.

و اگر [وامدار] تنگدست بود، مهلتی باید، تا گشایشی یابد؛ و اگر بدانید، بخشیدن آن برایتان بهتر است.

و از روزی بترسید که در آن به سوی خداوند بازگردانده می شوید، سپس به هر کس جزای کردارش به تمامی داده شود، و بر آنان ستم نرود.

ای مؤمنان اگر وامی [یا معامله نسیه ای انجام] دادید که سررسید معینی داشت آن را بنویسید؛ و باید نویسنده ای در میان شما دادگرانه آن را بنویسد، و هیچ نویسنده ای نباید از نوشتن آن سر باز زند، چرا که [و به شکرانه آنکه] خداوند او را

آموزش داده است؛ باید کسی که وام بر عهده اوست املا کند و او [نویسنده] بنویسد و از خداوند [جهان]، پروردگارش

پروا کند. اما چیزی از آن فرو نگذارد؛ اما اگر کسی که وام بر عهده اوست کم خرد یا ناتوان باشد، یا املا کردن نتواند، باید

«ولی» او عادلانه املا کند؛ و دو شاهد از مردان خودتان [مسلمانان] را بر آن گواه بگیرید، و اگر دو مرد نبود، یک مرد و دو

زن از گواهانی که می پسندید [انتخاب کنید]، که اگر یکی از آنها فراموش کرد، آن دیگری به یادش آورد، و گواهان چون

[برای ادای گواهی] خوانده شوند، سر باز نزنند؛ و ملول نشوید از اینکه آن را چه خرد باشد چه بزرگ، طبق سررسیدش

بنویسید؛ این کار نزد خداوند درست تر و از لحاظ گواهی دادن استوار تر و بی شک و شبهه تر است؛ مگر آنکه داد و ستد نقدی باشد که بین خود [دستادست] برگذار کنید، که در این صورت گناهی بر شما نیست که آن را ننویسید؛ و چون داد و ستد کنید [بر آن] گواه بگیرید؛ و نباید نویسنده و گواه رنجانده شوند، و اگر چنین کاری کنید، نافرمانی کرده‌اید؛ و از خداوند پروا کنید؛ و خداوند [بدین گونه] به شما آموزش می‌دهد؛ و خدا به هر چیز داناست.

و اگر در سفر بودید و نویسنده نیافتید باید گروهی بستانید؛ پس اگر کسی از شما دیگری را امین دانست [و گروهی نگرفت] باید کسی که امین دانسته شده، امانت [دین] خود را باز پس دهد و از خداوند [جهان] پروردگارش، پروا کند؛ و شهادت را کتمان نکنید، و هر کس که آن را کتمان کند، دلش گنهکار است؛ و خداوند به آنچه می‌کنید داناست.

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداوند است؛ و اگر ما فی الضمیر خود را آشکار کنید یا پنهانش بدارید، خداوند آن را با شما محاسبه خواهد کرد؛ آنگاه هر کس را که بخواهد می‌آمزد و هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند؛ و خداوند بر هر کاری تواناست.

پیامبر به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده است، ایمان آورده است و مؤمنان هم؛ همگی به خداوند و فرشتگانش و کتابهایش و پیامبرانش ایمان آورده‌اند [و می‌گویند] بین هیچ يك از پیامبران او فرق نمی‌گذاریم؛ و می‌گویند شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا آمرزش تو را خواهیم و بازگشت به سوی توست.

خداوند هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌کند، هر کس هر چه نیکی کند به سود او و هر چه بدی کند به زیان اوست؛ خدایا اگر [فرمانی را] فراموش با خطایی کردیم بر ما مگیر؛ پروردگارا بار گرانی بر عهده ما مگذار، چنانکه آن را بر عهده پیشینیان ما گذارده‌ای؛ پروردگارا آنچه تاب و توان آن را نداریم بر دوش ما مگذار؛ و ما را ببخش و پیامرز و بر ما

رحمت آور، تو مولای مایی، ما را بر خدانشناسان پیروز گردان.

به نام خداوند بخشنده مهربان

الم (الف. لام. میم).

خداوند است آنکه جز او خدایی نیست و زنده پاینده است.

این کتاب را که همخوان با کتب آسمانی پیشین است به درستی بر تو نازل کرد و تورات و انجیل را پیشتر فرو فرستاد.

که راهنمای مردم است، و [نیز] فرقان را نازل کرد؛ منکران آیات الهی، عذابی شدید [در پیش] دارند و خداوند پیروزمند

دادستان است.

هیچ چیز در زمین و در آسمان بر خداوند پوشیده نیست.

او کسی است که بدانگونه که خواهد شما را در رحمتها نقشبندی کند، جز او که پیروزمند فرزانه است خدایی نیست.

او کسی است که این کتاب را بر تو نازل کرد که بخشی از آن آیات محکمت است که آنها اساس کتاب است، و بخش

دیگر متشابهاست؛ اما کج دلان، برای فتنه جویی و در طلب تاویل، پیگیر متشابهاست آن می شوند، حال آنکه تاویل آن را

جز خداوند و راسخان در علم - که می گویند به آن ایمان آورده ایم، همه از پیشگاه خداوند است - نمی دانند؛ و جز

خردمندان کسی پند نمی گیرد.

[می گویند] پروردگارا، پس از آنکه هدایتمان کردی، دلهای ما را مگردان، و رحمتی از سوی خویش به ما ارزانی دار که تو

بخشنده ای.

پروردگارا تو گردآورنده مردمان در روزی هستی که شکی در [آمدن] آن نیست، چرا که خداوند خلف وعده نمی کند.

کافران را اموال و فرزندانشان به هیچ روی از عذاب الهی باز ندارد، و اینان همگی هیزم جهنم اند.

همانند شیوه آل فرعون و پیشینیان ایشان که آیات ما را دروغ انگاشتند، آنگاه خداوند آنان را به [کیفر] گناهانشان فرو

گرفت، و خدا سخت کیفر است.

بگو به کافران زودا که به زانو درآیید و [سرانجام] در جهنم گردآورده شوید و بد جایگاهی است.

حقا که در کار و بار دو گروهی که با هم رو در رو شدند مایه عبرتی برای شما بود؛ گروهی در راه خدا می جنگید و

دیگری کفر پیشه بود؛ [کافران مسلمانان را] به چشم خویش دو چندان خویش می دیدند؛ و خداوند هر کس را بخواهد به

نصرت خویش یاری می دهد؛ در این امر دیده‌وران را عبرت است.

عشق به خواستنیها از جمله زنان و فرزندان [پسران] و مال هنگفت اعم از زر و سیم و اسبان نشاندار و چارپایان و

کشتزاران، در چشم مردم آراسته شده است؛ اینها بهره [گذرای] زندگانی دنیاست، و نیک سرانجامی نزد خداوند است.

بگو آیا به بهتر از اینها آگاهتان کنم؟ برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان بوستانهایی است که جویباران از فرودست آنها

جاری است، جاودانه در آنند و جفت‌های پاکیزه دارند و از خشنودی خداوند بر خوردارند؛ و خداوند بر [احوال] بندگان

[اش] بیناست.

آنانکه می گویند پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب دوزخ در امان بدار.

همان شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و بخشندگان و استغفارگران سحرگاهان.

خداوند که در دادگری استوار است و فرشتگان و عالمان [راستین] گواهی می دهند که خدایی جز او نیست؛ آری جز او که

پیرومند فرزانه است، خدایی نیست.

دین خداپسند همانا اسلام است و اهل کتاب پس از آنکه علم یافتند، از رشك و رقابتي كه با هم داشتند، اختلاف پیشه کردند و هر كس كه آیات الهی را انكار كند [بداند كه] خداوند زودشمار است.

و اگر با تو محاجه کردند بگو من و هر آن كس كه پیرو من است روی دل به سوی خداوند می نهیم؛ و به اهل کتاب و قوم بی کتاب [مشرکان عرب] بگو آیا اسلام می آورید؟ اگر اسلام آوردند، به راستی راهیاب شده اند و اگر رویگردان شدند، همین رساندن پیام بر تو است و خداوند بر [احوال] بندگانش بیناست.

به کسانی كه آیات الهی را انكار می کنند و پیامبران را به ناحق می كشند و مردم دادگستر را به قتل می رسانند، به آنان از عذابی دردناك خبرده.

اینان کسانی هستند كه اعمالشان در دنیا و آخرت تباه شده است و یاورانی ندارند.

آیا احوال کسانی را كه بهره ای از کتاب الهی دارند، ندانسته ای كه چون برای داوری در میانشان، ایشان را به کتاب الهی [تورات] بازخوانند، آنگاه گروهی از آنان سربر تافته، رویگردان می شوند.

این از آن است كه می گویند آتش دوزخ جز چند روزاندكشمار به ما نمی رسد، و بر ساخته هایشان آنان را در دینشان فریفته کرده است.

تا اینان در روزی كه شكی در فرارسیدن آن نیست و گردشان آوریم و به هر كس جزای كردارش به تمامی داده شود و بر آنان ستم نرود، چه خواهند كرد؟

بگو خداوندا، ای فرمانفرمای هستی، به هر كس كه خواهی فرمانروایی بخشی و از هر كس كه خواهی فرمانروایی بازستانی؛ و [تویی كه] هر كس را كه خواهی گرامی داری و هر كس را كه خواهی خوار کنی؛ [سر رشته] خیر به دست توست؛ تو بر هر كار توانایی.

از شب بکاهی و بر روز بیفزایی و از روز بکاهی و بر شب بیفزایی، و زنده را از مرده بر آوری و مرده را از زنده؛ و هر کس را که خواهی بی حساب روزی دهی.

مؤمنان نباید که کافران را - به جای مؤمنان - دوست بگیرند، و هر کس چنین کند از [لطف و ولایت] خداوند بی بهره است، مگر آنکه از آنان به نوعی تقیه کنید؛ و خداوند شما را از خودش بر حذر می‌دارد؛ و بازگشت به سوی خداوند است.

All right reserved-seyed mehdi moosavian

بگو اگر ما فی‌الضمیرتان را پنهان بدارید یا آشکارش کنید، خداوند آن را می‌داند و آنچه را در آسمانها و زمین است [هم] می‌داند؛ و خداوند بر هر کاری تواناست.

[یاد کنید از] روزی که هر کس هر آنچه از نیکی و بدی کرده است، حاضر یابد، و آرزو کند که مگر بین او و آن [کار بدش] فرسنگها فاصله باشد؛ و خداوند شما را از خودش بر حذر می‌دارد؛ و خدا به بندگان [اش] رئوف است.

بگو اگر خدا را دوست دارید از من پیروی کنید تا خدا نیز شما را دوست داشته باشد و گناهانتان را ببامرزد؛ و خداوند آمرزگار مهربان است.

بگو از خدا و پیامبر اطاعت کنید، و اگر رویگردان شدند [بدانند که] خداوند کافران را دوست ندارد.

خداوند آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر جهانیان برگزید.

اینان بعضی زاد و رود بعضی دیگر هستند، و خداوند شنوای داناست.

و چنین بود که همسر عمران گفت پروردگارا من آنچه در شکم دارم نذر کردم که آزاد از هر قید، در بند خدمت تو باشد،

از من بپذیر که تو شنوای دانایی.

و چون او را بزاد گفت پروردگارا من دختر زاده‌ام - و خدا بهتر می‌داند که او چه زاده بود - و پسر مانند دختر نیست؛ و من او را مریم نام نهادم و من او و فرزندانش را از شر شیطان مطرود به پناه تو می‌آورم.

آنگاه پروردگارش او را هر چه نیکتر پذیرفت؛ و به نیکی پرورش داد، و زکریا را به سرپرستی او برگماشت؛ هرگاه که زکریا در آن غرفه بر او وارد می‌شد می‌دید که نزد او رزق و روزی‌ای هست [و] می‌گفت ای مریم اینها از کجا برایت آمده است؟ [مریم در پاسخ] می‌گفت آن از نزد خداوند است؛ خدا هر کس را که بخواهد بی حساب روزی می‌بخشد.

All right reserved-mehdi moosavian

آنجا بود که زکریا به [درگاه] پروردگارش دعا کرد [و] گفت پروردگارا به من از نزد خود فرزندی پاک عطا فرما، که تو شنوای دعایی.

آنگاه در حالی که در محراب به نماز ایستاده بود، فرشتگان ندایش دادند که خداوند تو را به [فرزندی به نام] یحیی بشارت می‌دهد که گواهی دهنده بر [حقانیت] کلمه الله [عیسی بن مریم] و مهتر و خویشتندار [پرهیزنده از زنان] و پیامبری از شایستگان است.

گفت پروردگارا چگونه مرا پسری باشد، حال آنکه پیری‌ام بالا گرفته است و همسرم نازا است؛ گفت بدینسان خداوند هر چه را خواهد به انجام رساند.

گفت پروردگارا برای من نشانه‌ای قرار ده؛ گفت نشانه تو این است که سه روز با مردم سخن نگویی مگر به اشاره، و پروردگارت را بسیار یاد کن و شامگاهان و بامدادان او را تسبیح گوی.

و یاد کن از آنکه فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را پذیرفته و پاکیزه داشته و بر زنان جهانیان [همزمان خویش] برتری داده است.

ای مریم پروردگارت را اطاعت کن و سجده بر و همراه نماز گزاران نماز بگزار.

این از اخبار غیب است که بر تو وحی اش می کنیم و تو آنگاه که قلمها [ی قرعه] شان را انداختند که کدامیک مریم را

سرپرستی کنند در نزد ایشان نبودی، و هنگامی که ستیزه می کردند در نزد ایشان نبودی.

چنین بود که فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را به کلمه خویش که نامش مسیح عیسی بن مریم است و در دنیا و

آخرت آبرومند و از مقربان [الهی] است، بشارت می دهد.

و در گهواره [به اعجاز] و در میانسالی [به وحی] با مردم سخن می گوید و از شایستگان است.

[مریم] گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی باشد، حال آنکه دست هیچ بشری به من نرسیده است؛ گفت خداوند

بدینسان هر چه را بخواهد می آفریند؛ [و] چون اراده او به کاری تعلق گرفت، به آن می گوید موجود شو، و بیدرنگ

موجود می شود.

و به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل می آموزد.

و پیامبری است به سوی بنی اسرائیل که [با آنان می گوید] من از سوی پروردگارتان برای شما معجزه ای آورده ام؛ که از گل

برای شما چیزی به هیأت پرنده می سازم و در آن می دمم و آن به اذن الهی پرنده [ای جاندار] می شود؛ و به اذن الهی

نابینای مادرزاد و پیس را بهبود می بخشم و مردگان را زنده می کنم؛ و از آنچه می خورید و آنچه در خانه هایتان ذخیره

می کنید به شما خبر می دهم؛ اگر اهل ایمان باشید در این برای شما مایه آگاهی و عبرت است.

همچنین گواهی دهنده بر [صدق] تورات هستم که پیش روی من است [و برانگیخته شده ام] تا بعضی از آنچه بر شما

حرام شده بود، حلال کنم و معجزه ای از سوی پروردگارتان برای شما آورده ام؛ پس از خداوند پروا و از من پیروی کنید.

بیگمان خداوند پروردگار من و پروردگار شماست، پس او را بپرستید که راه راست همین است.

سپس، هنگامی که عیسی به کفر آنان پی برد، گفت یاوران من در راه خداوند کیستند؟ حواریون گفتند ما یاوران [دین] الهی هستیم، به خداوند ایمان آورده‌ایم و گواه باش که ما فرمانبرداریم.

پروردگارا به آنچه نازل کرده‌ای ایمان آوردیم و از پیامبرت پیروی کردیم پس ما را در زمره گواهان بنویس.

و [منکران] مکر ورزیدند و خداوند هم [در پاسخشان] مکر در میان آورد، و خداوند بهترین مکرانگیزان است.

چنین بود که خداوند فرمود ای عیسی من فراگیرنده [روح] تو و برکشنده‌ات به سوی خویش و رهایی دهنده‌ات از [شر]

کفرانم و پیروان تو را تا روز قیامت از کافران برتر می‌دارم؛ سپس بازگشت شما به سوی من است، آنگاه در آنچه اختلاف دارید در میانتان داوری خواهم کرد.

آنگاه کافران را در دنیا و آخرت به عذابی شدید دچار می‌کنم، و یاورانی ندارند.

ولی کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، پادشاهایشان را به تمامی می‌دهد و خداوند ستمکاران را دوست ندارد.

اینها [همه را] از آیات خویش و قرآن حکمت آمیز بر تو می‌خوانیم.

شان [آفرینش] عیسی برای خداوند همچون شان [آفرینش] آدم است که او را از خاک آفرید، سپس به او گفت موجود شود و بیدرنگ موجود شد.

حق از سوی پروردگارت [نازل شده] است، پس هرگز از دودلان مباش.

و هر کس که پس از فرا رسیدن علم [وحی] به تو در باره او [عیسی] با تو مواجه کند بگو بیایید تا ما پسرانمان و شما

پسرانتان، ما زنانمان و شما زنانتان، ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را بخوانیم، سپس [به درگاه خداوند]

تضرع کنیم و بخواهیم که لعنت الهی بر دروغگویان فرود آید.

اینها حدیث حق [و حقیقت] است و خدایی جز خداوند نیست، و بیگمان خداوند است که پیروزمند فرزانه است.

و اگر رویگردان شدند [بدان که] خداوند از تبهکاران آگاه است.

بگو ای اهل کتاب بیایید بر سر سخنی که بین ما و شما یکسان است بایستیم که جز خداوند را نپرستیم و برای او

هیچگونه شریکی نیاوریم و هیچ کس از ما دیگری را به جای خداوند، به خدائی برنگیرد و اگر رویگردان شدند، بگویید

شاهد باشید که ما فرمانبرداریم.

ای اهل کتاب چرا در حق ابراهیم محاجه می کنید، حال آنکه تورات و انجیل پس از او، نازل شده است؛ آیا اندیشه

نمی کنید؟

هان شما بهوش باشید گیریم که در آنچه به آن علم دارید محاجه کردید، اما چرا در آنچه به آن علمی ندارید مجادله

می کنید؟ و خداوند می داند و شما نمی دانید.

ابراهیم نه یهودی بود و نه مسیحی، بلکه پاکدین فرمانبرداری بود و از مشرکان نبود.

نزدیک ترین مردم به ابراهیم همان کسانی هستند که از او پیروی می کنند و این پیامبر و مؤمنان؛ و خداوند سرور مؤمنان

است.

گروهی از اهل کتاب خوش دارند که شما را گمراه کنند، ولی جز خودشان را به گمراهی نمی کشند و نمی دانند.

ای اهل کتاب چرا آیات الهی را آگاهانه انکار می کنید؟

ای اهل کتاب چرا دیده و دانسته حق را به باطل می آمیزید و حق را کتمان می کنید؟

و گروهی از اهل کتاب گفتند به آنچه بر مؤمنان [مسلمانان] نازل شده است، در آغاز روز ایمان بیاورید، و در پایان روز انکارش کنید، تا [از دین خود] برگردند.

و جز به کسی که از دین شما پیروی می کند، ایمان نیاورید - بگو هدایت، هدایت الهی است - [و باور مکنید] که به کسی نظیر آنچه به شما داده شده است داده شود یا [باور مکنید که بتوانند] در پیشگاه خداوند با شما احتجاج کنند. بگو چنین فضلی در دست خداوند است، آن را به هر کس که بخواهد می بخشد، و خداوند گشایشگر داناست.

هر کس را که بخواهد مشمول رحمت خویش می گرداند و خدا دارنده بخشش و بخشایش بیکران است.

و از اهل کتاب کسی هست که اگر مالی هنگفت به او امانت دهی، آن را به تو باز خواهد داد، و هم از ایشان کسی هست که اگر دیناری به او امانت دهی آن را به تو باز نخواهد داد، مگر آنکه پیوسته بر سرش ایستاده باشی [و باز پس بخواهی]، این از آن است که آنان می گویند قوم بی کتاب [عرب] بر ما حقی و حکمی ندارند و آگاهانه به خداوند دروغ می بندند.

چنین نیست، بلکه هر کس که به پیمانش وفا کند و پارسایی ورزد [بداند که] خداوند پرهیز گاران را دوست دارد.

کسانی که عهد الهی و سوگندهای خود را به بهای ناچیزی می فروشند، اینانند که در آخرت بهره ای ندارند و خداوند در روز قیامت با آنان سخن نمی گوید و [به نظر رحمت] به سویشان نمی نگرد و پاکیزه شان نمی دارد و عذاب دردناکی [در پیش] دارند.

و از ایشان گروهی هستند که به تقلید و تحریف کتاب آسمانی می کوشند تا آن را [که از خود می بافند] جزو کتاب آسمانی بشمارید و حال آنکه جزو کتاب آسمانی نیست، و می گویند آن از سوی خداوند [نازل شده] است حال آنکه از سوی

خداوند نیست، و آگاهانه به خداوند دروغ می بندند.

هیچ بشری را نرسد که خداوند به او کتاب و حکمت و نبوت داده باشد، سپس به مردمان بگوید به جای [آنکه بندگان] خداوند [باشید]، بندگان من باشید، بلکه [باید بگوید] شما که کتاب آسمانی را آموزش داده و آموزش یافته‌اید، عالمان ربانی باشید.

و به شما دستور ندهد که فرشتگان و پیامبران را به خدایی برگزید، آیا پس از آنکه مسلمان گشته‌اید شما را به کفر فرمان می‌دهد؟

All right reserved-seyed mehdi moosavian

و چنین بود که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که چون به شما کتاب و حکمت بخشیدم، آنگاه پیامبری به سویتان آمد که گواهی‌دهنده بر [حقانیت] کتب آسمانی شما گردید، بر شماست که به او ایمان آورید و یاریش دهید، آنگاه فرمود آیا گردن نهادید و بر این [امر] با من پیمان بستید؟ گفتند آری گردن نهادیم، فرمود پس هم شما گواهی دهید و هم من همراه با شما، شاهدم.

سپس هر کس که بعد از آن رویگردان شد، [بدانید که] انانند که نافرمانند.

آیا دینی جز دین الهی را می‌جویند، حال آنکه هر آنکس که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه فرمانبردار او هستند، و به سوی او بازگردانده می‌شوند.

بگو به خداوند و آنچه بر ما و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل شده و آنچه به موسی و عیسی و پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده، ایمان آورده‌ایم، [و] بین هیچ یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما فرمانبردار او هستیم.

و هر کس که دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نمی‌شود و او در آخرت از زیانکاران است.

چگونه خداوند قومی را هدایت کند که بعد از ایمانشان و پس از اینکه شهادت داده‌اند که پیامبر [اسلام] بر حق است و

روشنگریهایی برای آنان آمده است، کافر شدند، و خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی کند.

جزای اینان آن است که لعنت الهی و لعنت فرشتگان و مردم جملگی بر آنان است.

جاودانه در آن [دوزخ] اند، [و] از عذابشان کاسته نمی شود و به آنان مهلت داده نمی شود.

مگر کسانی که پس از آن، توبه و درستکاری کنند که خداوند آمرزگار مهربان است.

کسانی که پس از ایمانشان کفر ورزیدند، سپس بر کفر خود افزودند، هرگز توبه شان پذیرفته نمی شود و اینان گمراهند.

کسانی که کفر ورزیده اند و در حال کفر مرده اند، اگر به اندازه روی زمین، طلا فدیة دهند از ایشان پذیرفته نمی شود؛ اینان

عذابی دردناک [در پیش] دارند و یاورانی ندارند.

هرگز به نیکی دست نیابید مگر آنکه از آنچه دوست دارید [و عزیز می شمارید] ببخشید، و هر آنچه ببخشید خداوند از آن

آگاه است.

همه خوردنیها برای بنی اسرائیل حلال بود، مگر آنچه اسرائیل [=یعقوب] پیش از نزول تورات بر خود حرام کرده بود؛ بگو

اگر راست می گوئید [و سخن مرا باور ندارید] تورات را بیاورید و آن را بخوانید.

سپس هر آنکس که بعد از آن، بر خداوند دروغ بندد، آنانند که ستمکارند.

بگو خداوند راست گفته است، از این روی از آیین ابراهیم که پاکدین بود و از مشرکان نبود، پیروی کنید.

نخستین خانه ای که برای [عبادت] مردمان نهاده شد، آن است که در مکه [بنا شده] است که مبارک و رهنمای جهانیان

است.

در آن شگفتیهای آشکار از جمله مقام ابراهیم است؛ و هر کس که وارد آن شود در امان است؛ و خدای را بر مردم، حج

خانه [ی کعبه] مقرر است، البته هر کسی که بدان راه تواند برد؛ و هر کس که کفر [و انکار] ورزد [بداند که] خداوند از جهانیان بی‌نیاز است.

بگو ای اهل کتاب چرا آیات الهی را انکار می‌کنید، در حالی که خداوند شاهد [و ناظر] کردار شماست.

بگو ای اهل کتاب چرا مؤمنان را از راه خداوند باز می‌دارید و آن را آگاهانه [و به ناحق] ناهموار و ناهنجار می‌شمارید؛ و خداوند از کار و کردار شما غافل نیست.

ای مؤمنان اگر از گروهی از اهل کتاب اطاعت کنید، شما را بعد از ایمانتان به کفر برمی‌گردانند.

و چگونه کفر ورزید حال آنکه آیات خداوند بر شما خوانده می‌شود و رسول او در میان شماست؛ و هر کس به خداوند پناه برد، به راه راست راهنمایی شده است.

ای مؤمنان از خداوند چنانکه سزاوار پروای اوست، پروا کنید و جز در مسلمانی نمیرید.

و همگی به رشته الهی درآویزید و پراکنده نشوید؛ و نعمت خداوند را بر خود یاد کنید آنگاه که دشمنان همدیگر بودید سپس [او] میان دل‌های شما الفت داد و به نعمت او با هم دوست شدید، و بر لبه پر تگاهی از آتش بودید و او از آن بازتان رهاوند؛ خداوند بدینسان آیات خویش را برای شما روشن می‌سازد تا هدایت یابید.

و باید از میان شما گروهی باشند دعوتگر به خیر که به نیکی فرمان دهند و از ناشایستی باز دارند و اینان رستگارانند.

و همانند کسانی نباشید که پس از آنکه روشنگریها فرا راهشان آمد، پراکنده شدند و اختلاف یافتند، و اینان عذاب‌ی سهمگین [در پیش] دارند.

روزی که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه شود، آنگاه [به] سیاه‌رویان [گویند] آیا بعد از ایمانتان روی به کفر آورده

بودید؟ پس عذاب را به خاطر کفری که ورزیده بودید بچشید.

و اما سپیدرویان در بهشت رحمت الهی هستند [و] آنان در آن جاویدانند.

این آیات الهی است که به راستی و درستی بر تو می خوانیم و خداوند ستمی بر جهانیان نمی پسندد.

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و کارها به خداوند باز گردانده می شود.

شما بهترین امتی هستید که برای مردمان پدید آمده اند، که به نیکی فرمان می دهید و از ناشایستی باز می دارید و به

خداوند ایمان دارید؛ و اگر اهل کتاب ایمان آورده بودند برایشان بهتر بود؛ از آنان بعضی مؤمن و بیشترشان نافرمانند.

به شما جز آزاری اندک، هرگز زبانی نمی رسانند؛ و اگر آهنگ کارزار با شما کنند به شما پشت می کنند، سپس یاری

نمی یابند.

هر جا که یافته شوند، دچار خواری اند، مگر آنکه به پناه امان خدا و زینهار مردم [مسلمان] روند، و سزاوار خشم الهی

شدند و دچار ناداری گردیدند؛ این از آن بود که آیات الهی را انکار می کردند و پیامبران را به ناحق می کشتند؛ و از آن بود

که سرکشی می کردند و از حد درمی گذشتند.

آنان یکسان و همسان نیستند؛ از اهل کتاب گروهی درست کردارند که آیات الهی را در دل شب می خوانند و سر به سجده

می نهند.

به خداوند و روز بازپسین ایمان می آورند و به نیکی فرمان می دهند و از ناشایستی باز می دارند و به نیکوکاری می شتابند

و اینان از شایستگانند.

و هر کار خیری که انجام دهند هرگز بدون پاداش و سپاس نخواهند ماند، و خداوند از پرهیزگاران آگاه است.

کافران را اموال و فرزندانشان به هیچ روی از عذاب الهی باز ندارد؛ و اینان دوزخی‌اند و جاودانه در آنند.

داستان آنچه در زندگانی دنیا می‌بخشند، همچون داستان بادی است که سرمای سوزانی در بر دارد [و] به کشتزار کسانی

که در حق خویش ستم کرده‌اند، بزند و آن را نابود سازد؛ و خداوند به آنان ستم نکرد بلکه [خود] بر خویشان ستم کردند.

ای مؤمنان از غیر خودتان کسانی را به همدلی نگیرید که از هیچ نابخکاری در حق شما فروگذار نمی‌کنند و به رنج و

محنت افتادن شما را خوش دارند برآستی دشمنی از لحن و سخنشان آشکار شده است و آنچه دلهاشان پنهان می‌دارد، بدتر

است؛ آری اگر اندیشه کنید آیات خویش را به روشنی برایتان بیان کرده‌ایم.

هان شما آنها را دوست دارید ولی آنان شما را دوست ندارند، و شما به همه کتابهای آسمانی ایمان دارید؛ و چون با شما

رو در رو شوند، گویند ایمان آورده‌ایم و چون تنها شوند، سرانگشتان خویش را از غیظ شما به دندان می‌گزند؛ بگو به

غیظ خویش بمیرید؛ خداوند از راز دلها آگاه است.

اگر به شما خیری برسد ایشان را اندوهگین کند و اگر به شما بدی [و ناخوشی] رسد، از آن شاد می‌شوند؛ و اگر شکیبایی

و پارسایی ورزید، بدسگالی آنان شما را هیچ زبانی نرساند؛ که خداوند به کار و کردار آنان چیره است.

و یاد آر آنگاه که [در جنگ احد] بامدادان از خانه‌ات بیرون شدی و [یکایک] مؤمنان را در موضعی برای کارزار

می‌گماردی و خداوند شنوای داناست.

یاد آر از هنگامی که دو گروه از شما خواستند هراسی به دل خود راه دهند، حال آنکه خداوند یاور آنان بود؛ و مؤمنان باید

که بر خداوند توکل کنند.

و خداوند شما را در حالی که ناتوان بودید در [جنگ] بدر یاری داد؛ پس از خداوند پروا کنید مگر سپاس او را به جای

آورید.

آنگاه که به مؤمنان می‌گفتی آیا شما را کفایت نمی‌کند که پروردگارتان به سه‌هزار فرشته که [از آسمان] فرو فرستاده شده‌اند یاریتان دهد؟

آری اگر شکیبایی و پارسایی کنید و آنان [دشمنان] همینگونه شتابان بر سر شما فرود آیند، پروردگارتان شما را با [فرستادن] پنجهزار فرشته نشانگذار یاری می‌دهد.

و خداوند آن را جز مژده‌ای برای شما نکرد و تا دلهایتان به آن آرام گیرد؛ و پیروزی جز از سوی خداوند پیروزمند فرزانه نیست.

تا بخشی از کافران را براندازد یا تارومارشان کند، تا نومیدانه باز گردند.

اختیار این کار با تو نیست، چه [خداوند] از آنان درگذرد، چه عذابشان کند، چرا که ستمکارند.

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداوند است، هر کس را که خواهد می‌آمرزد و هر کس را که خواهد عذاب می‌کند و خداوند آمرزگار مهربان است.

ای مؤمنان ربا را چندین و چند برابر مخورید و از خداوند پروا کنید باشد که رستگار شوید.

و از آتشی بترسید که برای کافران آماده شده است.

و از خداوند و پیامبر اطاعت کنید باشد که مشمول رحمت شوید.

و برای نیل به آمرزش پروردگارتان و بهشتی که پهنای آن همچند پهنای آسمانها و زمین است و برای پرهیزگاران آماده شده است، بشتابید.

همان کسانی که در راحت و رنج انفاق می‌کنند و خشم خود را فرو می‌خورند و از مردمان درمی‌گذرند و خداوند

نیکوکاران را دوست دارد.

و کسانی که چون کار ناشایستی کردند یا بر خویشتن ستم روا داشتند خدای را یاد کنند و برای گناهانشان آمرزش خواهند - و چه کسی جز خداوند گناهان را می‌آمرزد - و آنانکه آگاهانه در کارهای [ناروایی] که کرده‌اند پافشاری و پیگیری نکرده‌اند.

پاداش اینان آمرزش پروردگارشان و بوستانهایی است که از فرودست آن جوئیباران جاری است که جاودانه در آنند و پاداش نیکوکاران چه خوب است.

پیش از شما سنتهایی بوده و گذشته است؛ در زمین سیر و سفر کنید و سرانجام منکران را بنگرید که چگونه است.

این بیانگر [عبرتها] برای مردم و راهنما و پندآموز پرهیزگاران است.

و سستی نوزید و اندوهگین نباشید چرا که شما اگر مؤمن باشید، برترید.

اگر آسیبی به شما رسیده باشد، به آن قوم [حریفان شما] نیز آسیبی همانند آن رسیده است، و این روزگار را [برای عبرت] در میان مردم می‌گردانیم، و تا خداوند مؤمنان را معلوم بدارد و از شما گواهی بگیرد و خدا ستمکاران را دوست ندارد. و تا خداوند مؤمنان را [کامل عیار سازد و] بپالاید و کافران را نیست و ناچیز گرداند.

آیا گمان برده‌اید که به بهشت می‌روید حال آنکه خداوند هنوز جهادگران و شکیبایان شما را معلوم نداشته است؟

و پیش از رویاروی شدن با مرگ، آرزوی شهادت داشتید، اما آن [معرکه جنگ] را دیدید و تنها نظاره می‌کردید.

و محمد جز پیامبری نیست که پیش از او هم پیامبرانی بوده‌اند، آیا اگر او بمیرد یا کشته شود [از پیروی او و عقیده خود]

باز می‌گردید؟ و هر کس که [از عقیده خود] باز گردد [بداند که] هرگز به خداوند زیانی نمی‌رساند؛ و زودا که

سپاسگزاران را پاداش دهد.

و هیچ کس جز به اذن الهی نمی‌میرد که این سرنوشتی زماندار است؛ و هر کس پاداش دنیوی بخواهد، چنین پاداشی به او

می‌بخشیم، و هر کس جزای اخروی بخواهد، چنان پاداشی به او خواهیم داد و زودا که سپاسگزاران را پاداش دهیم.

و چه بسیار پیامبرانی که همراه ایشان توده‌های انبوه نبرد کردند و از هر رنجی که در راه خدا دیدند نه سستی ورزیدند و

نه ضعف و زبونی نشان دادند؛ و خداوند شکیبایان را دوست دارد.

و سخن ایشان جز این نبود که گفتند پروردگارا گناهان ما و گزافکاریمان را در کارمان بیامرز و گامهای ما را استوار بدار و

ما را بر خدانشناسان پیروز گردان.

آنگاه خداوند به آنان پاداش دنیوی و پاداش نیک اخروی عطا کرد، و خداوند نیکوکاران را دوست دارد.

ای مؤمنان اگر از کافران پیروی کنید شما را [از عقیده تان] باز می‌گردانند و آنگاه زیانکار می‌گردید.

آری خداوند مولای شماست و همو بهترین یاور است.

زودا که در دل کافران به خاطر آنکه چیزی را شریک خداوند انگاشتند که هیچگونه حجت و برهانی بر آن نفرستاده است،

هراس افکنیم و سرا و سرانجام آنان دوزخ است و جایگاه ستمکاران چه بد است.

و آنگاه که به اذن الهی آنان را تارومار می‌کردید، خداوند وعده خویش را به شما تحقق بخشید، تا آنجا که هراس به دل

راه دادید، و پس از آنکه خواسته‌ها و خواستنیها را به شما نمایاند، بگو -مگو در کار آوردید و سرکشی پیشه کردید؛

گروهی از شما دنیا را می‌طلبند و گروهی از شما آخرت را؛ سپس شما را از آنان منصرف کرد تا شما را [در بوته امتحان]

بیازماید؛ و سرانجام شما را بخشید؛ و خداوند بر مؤمنان بخشش و بخشایش دارد.

یادآورید آنگاه که راه خویش در پیش گرفته، و پروای هیچ کس را نداشتید و پیامبر در دنبال شما، شما را فرا می خواند، و بدینسان [خداوند] غم و محنتی نصیب شما کرد، تا سرانجام بر آنچه از دستتان رفت یا بر سرتان آمد، اندوهی نخورید؛ و خداوند به کار و کردار شما آگاه است.

سپس، بعد از آن غم و محنت، آرامشی [به صورت] خوابی سبک بر شما نازل کرد که گروهی از شما را فرا گرفت، و گروهی دیگر هم بودند که فقط در غم جان خویش بودند و اندیشه های ناسزاواری، همچون پندارهای جاهلیت، در باره خداوند داشتند؛ می گفتند آیا ما در این کار اختیاری هست؟ بگو سر رشته همه کارها به دست خداوند است؛ و در دل خویش چیزهایی می نهفتند که بر تو آشکار نمی کردند؛ می گفتند اگر ما را در این کار اختیاری بود، در اینجا کشته نمی شدیم؛ بگو اگر در خانه های خویش هم بودید، کسانی که کشته شدن در سرنوشتشان نوشته شده بود، [با پای خویش] به قتلگاه خویش رهسپار می شدند؛ تا [بدینسان] خداوند نیات شما را بیازماید، و آنچه در دل دارید بیالاید، و خداوند به راز دلها آگاه است.

کسانی از شما که روز بر خورد دو گروه [غزوه احد] پشت کردند، شیطان با بعضی از کار و کردارشان آنان را به لغزش کشاند؛ و خداوند از آنان در گذشت؛ چرا که خداوند آمرزگار بردبار است.

ای مؤمنان مانند کسانی نباشید که کفر ورزیدند و در حق دوستانشان هنگامی که به سفر رفتند یا جهادگر شدند، گفتند اگر نزد ما می ماندند نمی مردند و کشته نمی شدند؛ تا [سرانجام] خداوند این [پندار] را مایه حسرت در دلشان قرار دهد؛ و خداست که زنده نگه می دارد و می میراند؛ و خدا به آنچه می کنید بیناست.

و اگر در راه خدا کشته شوید، یا بمیرید، آمرزش و رحمت خداوند بهتر است از آنچه آنان می اندوزند.

و اگر در گذرید یا کشته شوید، سرانجام به نزد خداوند محشور می گردید.

به لطف رحمت الهی با آنان نرمخویی کردی؛ و اگر درشتخوی سخت دل بودی بیشک از پیرامون تو پراکنده می شدند؛ پس از ایشان درگذر و برایشان آمرزش بخواه و در [این] کار با آنان مشورت کن؛ و چون عزم را جزم کردی بر خداوند توکل کن، که خدا اهل توکل را دوست دارد.

اگر خداوند شما را یاری دهد، کسی بر شما پیروز نخواهد شد؛ و اگر شما را فروگذار، کیست که شما را پس از او یاری دهد؛ و مؤمنان باید که تنها بر خداوند توکل کنند.

و هیچ پیامبری را نمی سزد که خیانت روا دارد و هر کس خیانت ورزد، روز قیامت، وبال خیانتش را همراه آورد؛ آنگاه به هر کس جزای کار و کردارش به تمامی داده شود و بر آنان ستم نرود.

آیا کسی که جویای خشنودی الهی است همانند کسی است که سزاوار خشم الهی شده است؟ که سرا و سرانجامش جهنم است و بد سرانجامی است.

آنان را در نزد خداوند درجات [متفاوت] است و خداوند به آنچه می کند بیناست.

براستی خداوند بر مؤمنان منت نهاد [و نعمت داد] آنگاه که پیامبری از میان خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنان می خواند و پاکیزه شان می دارد و به آنان کتاب و حکمت می آموزد، در حالی که در گذشته در گمراهی آشکاری بودند.

آیا هنگامی که به شما مصیبتی رسید که دو چندان آن را [بر دشمنان خود] وارد آورده بودید، می گفتید این از کجاست؟ بگو این از سوی خودتان است [و] خداوند بر هر کاری تواناست.

و آنچه در روز بر خورد دو گروه [غزوة احد] به شما رسید، به اذن الهی بود، تا مؤمنان را معلوم بدارد.

همچنین منافقان را؛ که چون به آنان گفته شد بیایید در راه خدا کارزار کنید یا به دفاع برخیزید، گفتند اگر می دانستیم

جنگی خواهد بود، حتماً از شما پیروی می‌کردیم؛ اینان در چنین روزی خود به کفر نزدیک تر بودند تا به ایمان؛ به زبانشان چیزی می‌گویند که در دل‌هایشان نیست و خداوند به آنچه نهان می‌دارند، دانای‌تر است.

اینان [کسانی هستند] که خود از جهاد تن زدند و در حق دوستانشان گفتند اگر از ما پیروی می‌کردند کشته نمی‌شدند؛ بگو اگر راست می‌گویید مرگ را از خودتان باز بدارید.

و کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند، مرده میندازید، بلکه اینان زنده‌اند و در نزد پروردگارشان روزی دارند.

از آنچه خداوند از لطف خویش به آنان بخشیده شادمانند، و از احوال کسانی که به دنبالند و هنوز به آنان نپیوسته‌اند خوشوقتند، چرا که نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهگین می‌شوند.

[و] به نعمت و بخشش الهی شادمانند و به اینکه خداوند پاداش مؤمنان را فرو نمی‌گذارد.

کسانی که پس از آنکه به آنان رنج و آسیب رسید به حکم خداوند و پیامبر گردن نهادند برای نیکوکاران و پرهیزگارانشان پاداشی بزرگ [مقرر گردیده] است.

همان کسانی که چون بعضی به ایشان گفتند که مردمان [مشرکان مکه] در برابر شما گرد آمده‌اند از آنان بترسید [به جای ترس و بددلی، این کار] بر ایمانشان افزود و گفتند خداوند ما را بس و چه نیکو کارسازی است.

آنگاه به فضل و نعمت الهی باز گشتند [و] آسیبی به آنان نرسید و همچنان جوای خشنودی الهی بودند و خداوند دارای بخشش بیکران است.

آن شیطان است که دوستدارانش را می‌ترساند؛ پس اگر مؤمنان از آنان نترسید و از من بترسید.

و کسانی که در کفر می‌کوشند، تو را اندوهگین نکنند، اینان هرگز زبانی به خداوند نمی‌رسانند؛ خدا می‌خواهد که نصیبی

برای آنان در آخرت نگذارد، و عذابی سهمگین [در پیش] دارند.

کسانی که کفر را به بهای ایمان خریدند هرگز به خداوند هیچ زیانی نمی‌رسانند و عذابی دردناک [در پیش] دارند.

و کافران هرگز مپندارند اینکه مهلتشان می‌دهیم به سود آنان است، تنها [از آن روی] به آنان مهلت [و میدان] می‌دهیم که تا

سرانجام بر گناهان خویش بیفزایند و عذاب خفت باری [در پیش] دارند.

خداوند نمی‌خواهد مؤمنان را به حالی که شما دارید رها کند، مگر آنکه پاک را از پلید جدا کند؛ و خداوند نمی‌خواهد شما

را از غیب آگاه سازد، ولی خداوند هر کس را که بخواهد از پیامبرانش برمی‌گزیند؛ پس به خداوند و پیامبرانش ایمان

بیاورید؛ و اگر ایمان بیاورید و پرهیزگاری کنید، پاداش بزرگی خواهید داشت.

و کسانی که در بخشیدن از آنچه خدا از فضل خویش به آنان بخشیده، بخل می‌ورزند مپندارند که این کار به سودشان

است، بلکه آن به زیان آنهاست؛ زودا که مایه بخلشان در روز قیامت [همچون طوق لعنت] گردنگیرشان شود؛ و میراث

آسمانها و زمین از آن خداوند است؛ و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است.

آری خداوند سخن کسانی را که گفتند خدا فقیر است و ماییم که توانگریم، شنید؛ سخنشان را و نیز آن [گناهشان را] که

پیامبران را به ناحق کشته‌اند، باز می‌نویسیم و می‌گوییم عذاب آتش دوزخ را بچشید.

این به خاطر کار و کردار پیشین شماست و [گر نه] خداوند هرگز در حق بندگان ستمگر نیست.

اینان کسانی هستند که می‌گفتند خداوند به ما سفارش کرده است که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم مگر آنکه برای ما

قربانی‌ای عرضه بدارد که آتش آن را پاک بسوزد؛ بگو پیش از من پیامبرانی بودند که برای شما معجزاتی آوردند و همین

را هم که گفتید عرضه داشتند، اگر راست می‌گویید پس چرا آنان را کشتید؟

پس اگر تو را دروغزن انگاشتند، بدان که پیامبرانی هم که پیش از تو بودند و معجزات و نوشته‌ها و کتابهای روشنگر

آورده بودند، با انکار و تکذیب مواجه شدند.

هر جاننداری چشنده [طعم] مرگ است و بیشک در روز قیامت پادشاهایتان را به تمامی خواهند داد؛ آنگاه هر کس که از

آتش دوزخ دور داشته و به بهشت در آورده شود، به راستی رستگار شده است، و زندگانی دنیا جز مایه فریب نیست.

و شما همواره به مالتان و جانتان آزموده شوید و از کسانی که پیش از شما به آنان کتاب آسمانی داده شده است و از

مشرکان، سخنان دلازار بسیار خواهید شنید؛ و اگر شکیبایی و پارسایی ورزید، بدانید که اینها از کارهای سترگ است.

و خداوند از اهل کتاب پیمان گرفت که آن را برای مردم بیان کنید و پنهان مدارید، ولی آن را پشت سر افکندند و به بهای

ناچیزی فروختند، چه بد است آنچه خریدند.

هرگز کسانی را که به آنچه کرده‌اند شادمانی می‌کنند، و دوست دارند برای آنچه نکرده‌اند ستوده شوند، رسته از عذاب

مپندار و عذاب دردناکی [در پیش] دارند.

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداوند است و خدا بر هر کاری تواناست.

در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز، مایه‌های عبرتی برای خردمندان است.

همان کسانی که خداوند را [در همه احوال] ایستاده و نشسته و بر پهلو آرمیده، یاد می‌کنند و در آفرینش آسمانها و زمین

می‌اندیشند که پروردگارا این را بیهوده نیافریده‌ای، پاکا که تویی، ما را از عذاب [آتش] دوزخ در امان بدار.

پروردگارا تو هر کس را که به دوزخ درآوری، خوار و رسوایش ساخته‌ای و ستمکاران یاورانی ندارند.

پروردگارا ما شنیدیم [که] دعوتگری به ایمان فرا می‌خواند که به پروردگارتان ایمان بیاورید، و ما ایمان آوردیم،

پروردگارا گناهان ما را بیامرز و سیئات ما را بزدای و ما را در زمره نیکان بمیران.

پروردگارا آنچه بر زبان پیامبرانت وعده داده‌ای به ما ببخش و ما را روز قیامت خوار و رسوا مگردان، چرا که تو خلف وعده نمی‌کنی.

آنگاه پروردگارشان دعای آنان را اجابت کرد که من عمل هیچ صاحب‌عملی را از شما چه مرد باشد، چه زن - که همه همانند یکدیگرید - ضایع [و بی‌پاداش] نمی‌گذارم، آری کسانی که هجرت کرده‌اند و از خانه و کاشانه‌هایشان رانده شده‌اند و در راه من آزار دیده‌اند و به جهاد پرداخته‌اند و کشته شده‌اند، سیئاتشان را می‌زدایم و به بوستانهایی که جویباران از فرودست آن جاری است درشان می‌آورم، این پاداش الهی است و پاداش نیکو نزد خداوند است.

هرگز گشت و گذار کافران در شهرها تو را نفریبد.

بهره‌مندی ناچیزی است، سپس سرا و سرانجام آنان جهنم است و بد جایگاهی است.

اما کسانی که از پروردگارشان پروا داشته‌اند، بوستانهایی دارند که جویباران از فرودست آن جاری است و جاودانه در آنند؛ این پیشکش الهی است و آنچه در نزد خداوند است برای نیکوکاران بهتر است.

و از اهل کتاب کسانی هستند که به خداوند و آنچه برای شما نازل شده و آنچه برای خودشان نازل شده، ایمان دارند، در حالی که در برابر خداوند خاشعند و آیات الهی را به بهای ناچیز نمی‌فروشند؛ اینان پاداششان نزد پروردگارشان [محفوظ]

است که خداوند زودشمار است.

ای مؤمنان شکیبایی و پایداری ورزید و آماده جهاد [و سایر عبادات] باشید، و از خداوند پروا کنید، باشد که رستگار شوید.